

Obsah [1] **Kulturní dědictví a památková ochrana** P. Durdík | [2] **Program konference** | [3] **„Asociace v Lednici“ aneb ohlédnutí za konferencí AUÚP** V. Mackovič | [4] **IROP** I. Kunešová, F. Novosád | [6] **Porovnání rozvojových os Praha – Nürnberg a Praha – München** M. Körner | [9] **Nové poslání venkova, suburbie** M. Štádlarová | [11] **Workshop: Pojmosloví III** Z. Černý | [13] **Zasedání ECTP v Dublinu** V. Řezáč | [14] **Zaklínadla (fejeton)** Z. Černý | [14] **Nové publikace** | [16] **Aktuality, Informace**

Kulturní dědictví a památková ochrana

Česká republika je, díky své historii a dochovanému památkovému fondu, velmi atraktivní destinací pro zahraniční turisty z celého světa. Na našem území se nachází 12 souborů nebo staveb zapsaných na listu světového dědictví UNESCO, 40 městských památkových rezervací, 61 vesnických památkových rezervací, 8 archeologických rezervací, 253 městských památkových zón, 211 vesnických památkových zón a 272 národních kulturních památek (z toho 47 v Praze). Je to obrovské štěstí pro naši zem i pro naše kulturní uvědomění, že se nám dochovalo tolik krásného, co naši předci vytvořili. Otázkou ale je, zda si tohoto dědictví dostatečně vážíme a zda děláme dost pro to, abychom ho uchránili i pro generace příští.

V minulosti historicky nedávné, před rokem 1989, jsme se setkali s mnoha případy, kdy se památkové objekty staly nepohodlnými a bránily rozvoji socialistického města.

Na druhou stranu ale nutno podotknout, že díky minimalizaci soukromého vlastnictví a nulovému privátnímu kapitálu se nám velké množství památek podařilo uchovat, byť ve velmi dezolátním stavu, protože byly využívány různými nevhodnými způsoby (zemědělskými, vojenskými, sociálními), které na hodnotu staveb příliš nebraly ohledy. Ale i v tomto období došlo k unikátním příkladům zachování solitérních památek velmi náročnými metodami, jako přesun děkanského kostela Nanebevzetí Panny Marie v Mostě, nebo nepoměrně drobnějšímu, ale historicky prvnímu přesunu kaple sv. Máří Magdaleny na předmostí Čechova mostu v Praze.

Současnost přináší pro památkové objekty a soubory nová rizika. Soukromé vlastnictví a developerské aktivity vytvářejí nové a výraznější tlaky na přestavby a demolice historicky cenných lokalit. Demokratická společnost se snaží těmto atakům bránit rychlými snaha-

mi o vyhlášení ohrožených objektů kulturními památkami. Zejména technické, dříve hodně opomíjené stavby jsou trnem v oku investorům při transformačních procesech v území. Regulačních plánů je jako šafránu a problematika ochrany památek a souborů je v územně plánovacích dokumentacích výrazně podceňována, stejně tak jako problematika turistiky a cestovního ruchu.

Naše další konference se bude konat ve městě, které je s problematikou historických hodnot území velmi úzce spjato. Tábor, husitské město založené zčásti jako vojenská pevnost s opevněním, které svým uspořádáním o sto let předběhlo dobu a předznamenalo změnu fortifikačních systémů renesančního období, bude naším hostitelem přímo ve svém jádru, v areálu hradu Kotnova a pivovaru.

Program konference bude opět zaměřen na srovnání přístupů, tentokrát ochrany památek, v zahraničí a u nás. Budeme se zabývat průmětem ochrany jader sídel do územně plánovací dokumentace na úrovni územních a regulačních plánů. Vyslechneme si názory zástupců samospráv, orgánů památkové péče a projektantů dokumentací nejen v přednáškách, ale i v panelové diskusi. Také si představíme nejvýznamnější národní kulturní památku – Pražský hrad.

Jako vždy nás ve čtvrtek bude čekat společenský večer v prostorách kongresového centra hotelu Dvořák a v pátek pro nás město připravuje alternativní exkurze po místních památkách a zajímavostech.

Těším se, že se opět setkáme při této příležitosti v širokém kruhu odborníků a že poznáme i další nové tváře účastníků, kteří na našich pravidelných konferencích dosud nebyli.

Za přípravný výbor

doc. Ing. arch. Petr Durdík | předseda AUÚP

Letecký pohled na historické jádro Tábora

Konference AUÚP na téma Kulturní dědictví a památková ochrana

Tábor 5. 5.–6. 5. 2016

Kongresový sál hotelu Dvořák

Program konference

Čtvrtek dopoledne

09:00–10:00	prezence účastníků
10:00–10:05	zahájení
10:05–11:30	představení města Tábora a Jihočeského kraje
11:30–12:00	právní rámec péče o kulturní dědictví
12:00–13:30	přestávka na oběd

Čtvrtek odpoledne

13:30–15:10	památková péče ve Francii a Německu
15:10–15:40	UNESCO
15:40–16:10	management plán Pražské památkové rezervace
16:10–16:40	přestávka na kávu
16:40–17:40	pilotní přednášky k panelové diskusi – možnosti ochrany památek prostřednictvím ÚPD a příklady českých měst
17:40–18:45	panelová diskuse
20:00–24:00	společenský večer

Pátek dopoledne

09:00–10:00	ochrana hodnot v regulačním plánu a územním plánu
10:00–10:30	hodnoty krajiny
10:30–11:00	přestávka na kávu
11:00–11:30	NKP Pražský Hrad
11:30–12:00	struktura zástavby a požadavky do regulace
12:00–12:55	diskuse z pléna
12:55–13:00	závěr konference

Pátek odpoledne

odborné exkurze

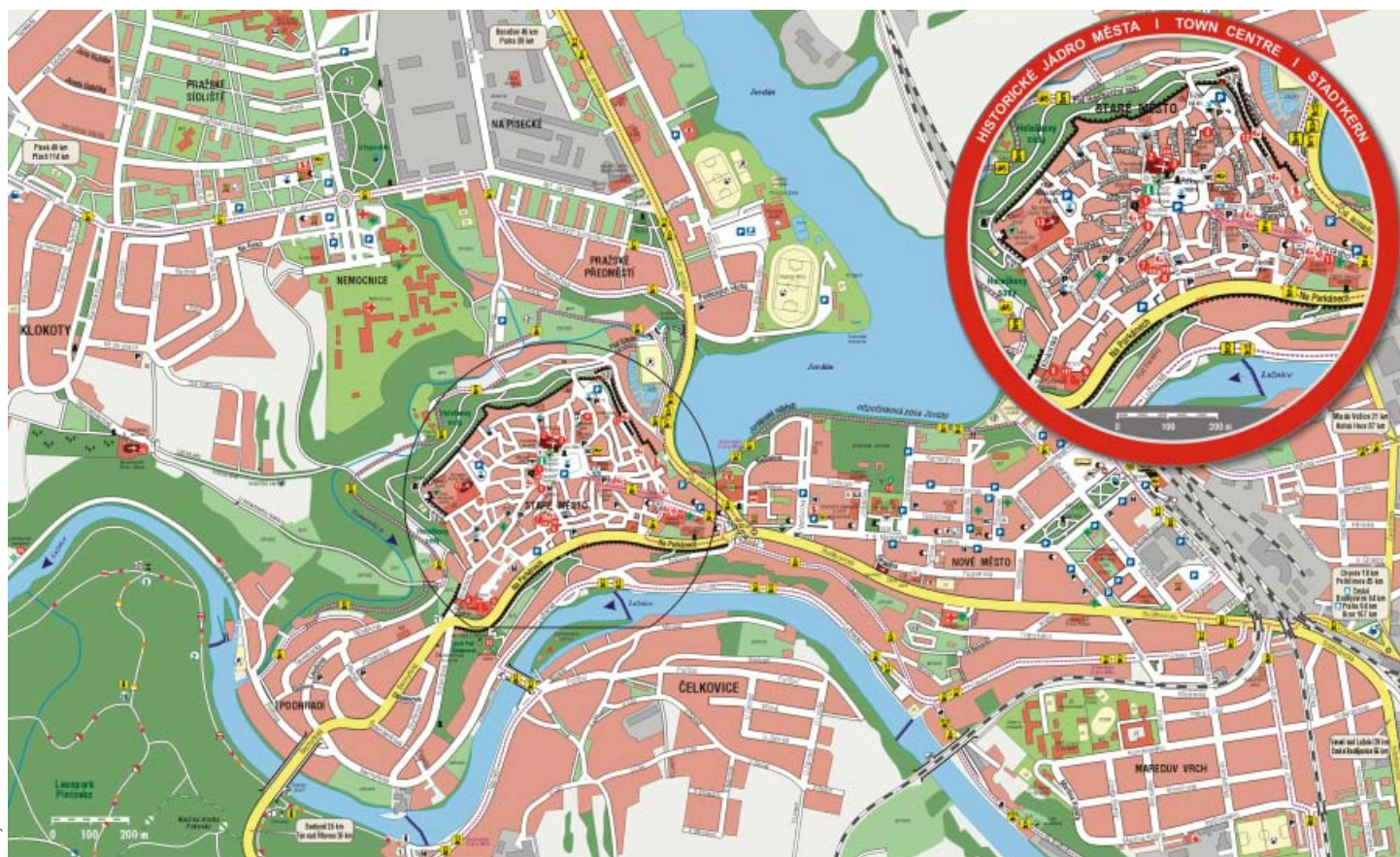
Možnosti ubytování

Pro účastníky konference je provedena opce do 5. 4. 2016 v hotelech Dvořák, Palcát, Nautilus a Tábor.

Při rezervaci se prosím odkazujte na akci – konferenci AUÚP.

- **HOTEL DVOŘÁK** (pozn.: smluvní cena 1000 Kč/1L, 1650 Kč 2/L), Hradební 3037, www.hoteldvorak.cz, +420 774 164 079, +420 381 207 211
- **HOTEL PALCÁT**, 9. května 2471, www.hotelpalcat.cz, e-mail pro rezervace: recepce@hotelpalcat.cz, + 420 381 252 901, +420 774 706 495
- **HOTEL NATUTILUS**, Žižkovo nám. 20, www.hotelnautilus.cz, e-mail pro rezervace: info@hotelnautilus.cz
- **HOTEL TÁBOR**, 9. května 617, www.hotel-tabor.eu, e-mail pro rezervace: rezervation@hoteltabor.eu

Další možnosti ubytování naleznete na webových stránkách města: www.taborcz.eu → Turistika a volný čas → Ubytování

Mapka historického centra Tábora

„Asociace v Lednici“ aneb ohlédnutí za konferencí AUÚP

Ve dnech 24. a 25. září 2015 se v Lednici uskutečnila konference Asociace pro urbanismus a územní plánování ČR na téma „Územní plánování v procesech plánování a projektování krajiny“.

Konference se konala pod záštitou ministryně pro místní rozvoj Karly Šlechtové, ministra zemědělství Mariana Jurečky, ministra životního prostředí Richarda Brabce, hejtmana Jihomoravského kraje Michala Haška, děkana Zahradnické fakulty MENDELU prof. Roberta Pokludy a České komory architektů. Konference byla zařazena do programu celoživotního vzdělávání architektů při ČKA.

Níže uvedený příspěvek rekapituluje východiska konference, anoncuje poznatky z konference, formuluje její doporučení vyplývající z přednesených příspěvků. Text je zakončen závěrečným povzdechnutím.

Východiska konference

Kulturní krajina, jako protiklad přírodní krajiny, představuje vrstevnatě strukturovaný fenomén, jehož jednotlivé vrstvy jsou vzájemně propojeny různě intenzivními vazbami. Atributy kulturní krajiny přitom vyplývají jak z přírodních daností a procesů probíhajících v daném území, tak jsou výsledkem hospodářských, sociálních procesů a dalších zájmů společnosti, která kulturní krajinu obývá.

Rámcově jsou rozlišovány tři základní krajinné struktury. Jejich prostřednictvím lze posuzovat vazby a souvislosti v krajině a vyhodnocovat připravovaná opatření z hlediska jejich průmětu do struktury krajiny. Jedná se o následující krajinné struktury:

- **Primární struktura krajiny** popisuje přirozené vlastnosti prostoru. Řídí se přírodními zákonitostmi a procesy, které usměrňují dlouhodobý vývoj přírodních a přírodě blízkých složek krajiny (například proces sukcese, přírodní disturbance, ekologické vazby živé a neživé přírody, malý a velký koloběh vody, proces zvětrávání, proces eroze a usazování erodovaných částic apod.).
- **Sekundární struktura krajiny** se odvíjí od socioekonomických aktivit. Řídí se jejich zákonitostmi, které determinují kvalitativní a kvantitativní parametry **využívání a rozvoje** krajiny.
- **Terciární struktura krajiny** je prostorově funkční vyjádření lidských představ (individuálních i skupinových) o vnímané realitě prostředí. Řídí se legislativními, psychologickými a sociologickými zákonitostmi.

Způsob, jak dosáhnout souladu mezi těmito třemi strukturálními součástmi krajiny definuje Evropská úmluva o krajině. Vychází

z principu dynamického vývoje krajiny, který se projevuje v **ochraně, managementu a plánování** krajiny.

- **Ochrana krajiny** není primárně určena k tomu, aby „zastavila čas“ anebo aby obnovila zaniklé přírodní nebo člověkem ovlivněné charakteristiky. Jejím cílem je definovat nadčasové hodnoty krajiny.
- **Management krajiny** má zahrnovat činnosti vedoucí k udržitelnému rozvoji území, zajišťující pravidelnou údržbu krajiny tak, aby usměrňovala a harmonizovala změny způsobované společenskými, hospodářskými a environmentálními procesy.
- **Plánování krajiny** znamená „silnou akci směřující do budoucnosti, jejímž cílem je povznést, obnovit nebo dotvořit krajinu“. Úkolem plánování je předvídat nové potřeby společenství a uvědomovat si probíhající změny v území.

Poznatky z konference

Na základě příspěvků a diskusí, které zazněly na konferenci, lze ve vazbě na výše uvedená východiska konstatovat následující poznatky.

1. Ochrana krajiny, management krajiny a plánování krajiny nejsou v našich podmínkách dostatečně provázány a koordinovány. Ve vztahu ke krajině převažuje složkový či resortní přístup. Chybí nadresortní orgán s dostatečnými pravomocemi a jednoznačně danou odpovědností za dlouhodobý rozvoj **kulturní krajiny** na principech **udržitelného rozvoje území**.
2. Výchozí princip pro návrh koncepce uspořádání kulturní krajiny je vždy shodný. Je třeba formulovat principy utváření primární, sekundární i terciární struktury krajiny.
3. Zásadně chybí silný průřezový horizontální nástroj, který by dokázal v jednom konkrétním prostoru resortní zájmy propojit a „zasíťovat“ tak, aby se hodnoty krajiny staly skutečně veřejně sdíleným zájmem. Problém výrazně souvisí se zastaralým a nepružným kompetenčním zákonem (zákon č. 2/1969 Sb., upravovaný 79 novelami).
4. Územní plánování má po přijetí nového stavebního zákona v krajině „průřezový“ potenciál. V současné praxi je však většinou v roli registrátora jednotlivých resortních zájmů a požadavků. Pro řešení případných střetů mezi resorty, případně střetů mezi státní správou a samosprávou ale neexistují účinné nástroje – k dispozici je vlastně jen dohodovací řízení Ministerstva pro místní rozvoj, které však řeší pouze nesoulad mezi orgány státní správy (nikoliv samosprávy – viz správní řád ČR).
5. Ve vztahu ke krajině nejsou, a za převažujícího resortismu nemohou být, racionálně a reálně naplňovány cíle územ-

ního plánování zakotvené ve stavebním zákoně. Jedná se zejména o:

- 5.1. vytváření územních podmínek pro udržitelný rozvoj území,
 - 5.2. komplexní řešení účelného a prostorového uspořádání území,
 - 5.3. dosažení souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území,
 - 5.4. ochrana krajiny a nezastavěného území.
6. Pro plánování krajiny má proces územního plánování řadu předpokladů, které lze při řešení krajiny považovat za jeho silné stránky (závažnost dokumentace; horizontální i vertikální návaznost dokumentací; pravidelné provádění rozboru tří pilířů udržitelného rozvoje území na úrovni krajů a obcí s rozšířenou působností; promítá do území veřejné zájmy; má formalizovanou a jasně stanovenou strukturu projednávání a další **potenciálně silné stránky**).
 7. Z hlediska plánování krajiny má proces územního plánování také řadu slabých stránek. K významným z nich patří:
 - 7.1. není stanovena jednoznačná vazba toku veřejných prostředků směřovaných do krajiny na koncepci krajiny, která je dohodnuta ve vydaných územně plánovacích dokumentacích (ÚPD) obcí,
 - 7.2. koncepce uspořádání krajiny stanovené v ÚPD obcí nejsou podnětem pro korekci nevhodné hospodářské činnosti zemědělců a lesníků v krajině,
 - 7.3. aktuálně provedené terénní průzkumy a rozboru segmentu krajiny spadajícího do řešeného území nejsou standartní součástí vyhotovení (projekce) územního plánu.
 8. Při plánování a projektování krajiny je nezbytné vycházet z autorizovaných podkladů, které nemohou v potřebném rozsahu zajistit projektanti ať již územního plánu nebo komplexních pozemkových úprav. Jedná se například o výstupy z příslušně zaměřených výzkumných pracovišť (*výsledky, závěry a doporučení z pedologických, hydrologických či hydrogeologických analýz apod.*). Z hlediska řešení koncepce uspořádání krajiny se například jedná o:
 - vymezování lokalit zranitelnosti podzemních vod,
 - určování lokalit ochrany mělkých podzemních vod,
 - určování lokalit ochrany podzemních vod,
 - určování lokalit přímé ochrany vodních útvarů,
 - vyhodnocení retenční vodní kapacity půd, procesu převodu povrchového odtoku do podpovrchového a podzemního; retence, retardace a akumulace vody v krajině,
 - vymezování ploch vysychavých půd a půd ohrožených nedostatkem vláhy,
 - vymezování ploch vhodných pro zatravnění, zalesnění a výstavbu nádrží,

- vymezování rizikových lokalit z hlediska erozní ohroženosti,
 - diferenciací povodňového ohrožení území a doporučená pravidla pro jeho využívání,
 - vymezování území určených k řízeným rozlivům povodní.
3. Dynamický vývoj krajiny, ve smyslu Evropské úmluvy o krajině, je podmíněn nezbytnou horizontální i vertikální koordinací vazeb a vztahů plánování krajiny na ochranu krajiny a zejména na její **management**.
 4. Chybí dostatečně silný průřezový nástroj, který by dokázal v jednom konkrétním prostoru resortní zájmy propojit a „zasíťovat“ tak, aby se hodnoty krajiny staly skutečně **veřejně sdíleným zájmem**.
 5. Chybí důsledná specifikace a způsob vyhodnocování veřejných zájmů v krajině s jejich následnou diferenciací z hlediska:
 - 5.1. nezbytnosti pro společenství,
 - 5.2. priorit pro společenství,
 - 5.3. jejich reálnosti s ohledem na ekonomické možnosti společenství.
 6. Pro racionální možnost systémově řešit kulturní krajinu chybí koncepční diferenciací zemědělského území, které představuje cca 40–50 % rozlohy ČR. Jedná se zejména o **specifikaci a odůvodnění** veřejného zájmu na plnění mimoprodukčních funkcí zemědělské půdy a jeho konkrétní průmět do krajiny. Současné

s tím je nutné řešit náhrady za případné omezení vlastnických práv z důvodu veřejného zájmu.

... a ještě jedno povzdechnutí

Je již nejvyšší čas ukončit „mimoběžné“ diskuse na téma krajině plánování či územní plánování, které v našem prostředí přináší mnohaleté „přešlapování na místě“. Je potřeba na základě racionální a reálné argumentace rozhodnout, zda pro plánování a koordinaci koncepcí, které mají územní průmět do krajiny, bude přizpůsoben, využívan a rozvíjen potenciál, který nabízí stávající proces územního plánování. Nebo zda má společnost reálnou možnost vytvořit zcela nový nástroj pro plánování a management krajiny. Domnívám se, že stojíme před otevřenými dveřmi, do kterých musí vstoupit krajinář a urbanista společně. Problémy kulturní krajiny jeden bez druhého nevyřeší. Jinak k rychle se blížícímu konci „po nás potopa“ přibude alternativa „po nás poušť“.

Ing. Vladimír Mackovič

Závěrečná doporučení

Výše popsané poznatky z konference lze shrnout do závěrečného „šestera“.

1. Strukturovaný systém fenoménu krajina vyžaduje **komplexní, koordinovaný a systémový** přístup. „Složková“ péče o krajinu nepostačuje. Koncepce a finance resortů směřované do krajiny nejsou dostatečně koordinovány.
2. Důsledně rozlišovat, kdy pojem krajina představuje strukturovaný vrstevnatý systém propojený vazbami příčin a důsledků. A kdy se pojmem krajina míní prostorově funkční vyjádření lidských představ o vnímané realitě prostředí.

Finanční prostředky na podporu územního plánování z Integrovaného regionálního operačního programu a Národního programu

Z Integrovaného regionálního operačního programu (IROP) v rámci specifického cíle 3.3 „Podpora pořizování a uplatňování dokumentů územního rozvoje“ byly vyhlášeny výzvy na územní plány, jejich změny, regulační plány a územní studie.

Národní program (NP) „Podpora územně plánovacích činností obcí“ má za sebou první výzvu na zpracování územních plánů.

Integrovaný regionální operační program

IROP je rozdělený do čtyř hlavních oblastí – os. Součástí prioritní osy 3 – Dobrá správa území a zefektivnění veřejných institucí je specifický cíl 3.3 „Podpora pořizování a uplatňování dokumentů územního rozvoje“ (SC 3.3 IROP).

V celém specifickém cíli 3.3 IROP jsou příjemci pouze obce s rozšířenou působností (ORP).

Územní plány

Dne 31. 7. 2015 byla vyhlášena 2. výzva IROP zaměřená na zpracování územních plánů a zpracování změn územních plánů.

Příjem elektronických žádostí o podporu, prostřednictvím aplikace MS2014+ (<https://mseu.mssf.cz>), byl zahájen 14. 9. 2015 a ve stejný den byla k této výzvě vydána upravená specifická pravidla pro žadatele a příjemce včetně příslušných příloh, doplňující jejich původní verzi z 31. 7. 2015 (Pravidla pro žadatele a příjemce mají dvě části – obecná a specifická pravidla; oboje jsou pro žadatele a příjemce závazná od data jejich platnosti). Datum ukončení příjmu žádostí je stanoveno na 31. 3. 2017. O případném dřívějším uzavření výzvy, např. z důvodu vyčerpání finančních prostředků ve výzvě, bude informovat Řídící orgán IROP veřejnost a žadatele minimálně 20 pracovních dnů předem na webových stránkách www.dotaceu.cz.

Z hlediska projektového řízení jsou důležitými daty zahájení a ukončení realizace projektu a samozřejmě podmínka, že realizace nesmí být ukončena před datem podání žádosti o podporu. Datum zahájení projektu na územní plán/změnu územního plánu je stanoven od 1. 1. 2014 a datum ukončení realizace projektu na územní plán/změnu územního plánu je stanoven do 31. 12. 2019. Podrobnější definice zahájení a ukončení projektu je – datem zahájení realizace projektu na zpracování územního plánu se rozumí den, kdy zastupitelstvo schválilo svým

usnesením zadání územního plánu, nejdříve 1. 1. 2014; datem zahájení realizace projektu na zpracování změny územního plánu se rozumí den, kdy zastupitelstvo schválilo svým usnesením zadání změny územního plánu nebo schválilo svým usnesením zprávu o uplatňování územního plánu, která obsahuje pokyny pro zpracování návrhu změny územního plánu, nejdříve 1. 1. 2014. Datem ukončení realizace projektu na územní plán nebo na změnu územního plánu je datum předání upraveného návrhu územního plánu nebo změny územního plánu po veřejném projednání pořizovateli.

Celková alokace této výzvy je 630 mil. Kč, z čehož 85 % je financováno z Evropského fondu regionálního rozvoje (535,5 mil. Kč), 5 % ze státního rozpočtu (31,5 mil. Kč) a zbývající část, tedy 10 %, je hrazena příjemcem (63 mil. Kč).

Vzhledem k zaměření IROP, zejména podporovat finančně velké projekty, byly v rámci této výzvy nastaveny minimální limity celkových způsobilých výdajů – u územních plánů na 450 tis. Kč, u změn územních plánů na 250 tis. Kč. Maximální výše celkových způsobilých výdajů stanovena nebyla.

V případě územních plánů mohou o podporu žádat všechny ORP. Ty ORP, které měly územní plán financovaný z oblasti

intervence 5.3 Integrovaného operačního programu (IOP), mohou o podporu žádat až po uplynutí pětileté doby udržitelnosti projektu z IOP. Tato podmínka se nevztahuje na zpracování změn územních plánů – pokud ORP financovala územní plán z oblasti intervence 5.3 IOP, může financovat změnu tohoto územního plánu ze SC 3.3 IROP, aniž by čekala na uplynutí doby udržitelnosti územního plánu. Změny územních plánů budou však podpořeny jen u územních plánů vydaných po 1. 1. 2007 a nutnost změny musí vyplývat z územní studie zaměřené na veřejnou infrastrukturu nebo na řešení krajiny (výdaje na změny územního plánu, nevyplývající z územní studie, zaměřené na veřejnou infrastrukturu či řešení krajiny, jsou nezpůsobilými výdaji).

Mezi způsobilé výdaje patří zejména zpracování návrhu územního plánu nebo změny územního plánu pro společné jednání, vyhodnocení vlivů územního plánu nebo změny územního plánu na udržitelný rozvoj území, úprava návrhu pro veřejné projednání a úprava návrhu po veřejném projednání. Bližší informace ke způsobilým a nezpůsobilým výdajům najdou žadatelé ve specifických pravidlech výzvy pro žadatele a příjemce.

V souvislosti s častými dotazy na zahájení projektu, kdy některé ORP nesplňují podmínku schváleného zadání ÚP po 1. 1. 2014, Odbor územního plánování s řídicím orgánem IROP v současné době řeší změnu zahájení realizace projektu na zpracování územních plánů, kde je zvažována možnost, kdy zahájením projektu by bylo datum prvního právního úkonu týkajícího se aktivit projektu, na které jsou vynaloženy způsobilé výdaje, nejdříve 1. 1. 2014, což by umožnilo čerpat finanční prostředky ze SC 3.3 IROP i ORP, které mají schválené zadání ÚP před 1. 1. 2014. V případě, že tato změna bude schválena, dojde k aktualizaci specifických pravidel pro žadatele a příjemce, pravděpodobně již v březnu tohoto roku.

Regulační plány

Dne 16. 9. 2015 byla vyhlášena 3. výzva IROP zaměřená na zpracování regulačních plánů nenahrazujícího územní rozhodnutí z vlastního podnětu obce. Příjem elektronických žádostí o podporu, prostřednictvím aplikace MS2014+ (<https://mseu.mssf.cz>), byl zahájen 1. 10. 2015. Datum ukončení příjmu žádostí je stanoveno na 31. 3. 2017. Případné dřívější uzavření výzvy bude oznámeno, obdobně jako u výzvy č. 2 IROP, na webových stránkách MMR.

Obecně je datum zahájení projektu na regulační plán stanoveno od 1. 1. 2014 a datum ukončení realizace projektu na regulační plán je stanoveno do 31. 12. 2019.

Datem zahájení realizace projektu na zpracování regulačního plánu nenahrazujícího územní rozhodnutí z vlastního podnětu obce se rozumí:

- den, kdy zastupitelstvo schválilo svým usnesením zadání regulačního plánu, nejdříve 1. 1. 2014, nebo
- den předání zadání regulačního plánu zhotoviteli (projektantovi), je-li vydání regulačního plánu uloženo jako podmínka pro rozhodování o změnách v území v územním plánu, jehož součástí je zadání regulačního plánu, nejdříve 1. 1. 2014.

Datem ukončení realizace projektu na regulační plán je datum předání upraveného návrhu regulačního plánu po veřejném projednání pořizovateli.

Celková alokace této výzvy je (po schválení realokace Řídicím orgánem IROP ze dne 10. 9. 2015) 235,2 mil. Kč, z čehož 85 % je financováno z Evropského fondu regionálního rozvoje (199,92 mil. Kč), 5 % ze státního rozpočtu (11,76 mil. Kč), a zbývající část, tedy 10 %, je hrazena příjemcem (23,52 mil. Kč).

Rovněž u této výzvy je nastaven minimální limit celkových způsobilých výdajů, v tomto případě 200 tis. Kč pro jeden projekt (projekt však může zahrnovat více regulačních plánů). Maximální výše celkových způsobilých výdajů stanovena není.

O dotaci na regulační plán mohou žádat všechny ORP, zásadní podmínkou je pouze, že se musí jednat o regulační plán z vlastního podnětu obce nenahrazující územní rozhodnutí. V případě regulačních plánů, které mají zadání součástí územního plánu, není podstatné, zda se jedná o územní plán vydaný po 1. 1. 2007.

Mezi způsobilé výdaje dle specifických pravidel výzvy pro žadatele a příjemce patří zejména: zpracování návrhu regulačního plánu pro společné jednání, úprava návrhu pro veřejné projednání a úprava návrhu po veřejném projednání. Bližší informace ke způsobilým a nezpůsobilým výdajům najdou žadatelé ve specifických pravidlech výzvy pro žadatele a příjemce.

Odbor územního plánování MMR připravuje v této souvislosti metodický návod k zadání regulačního plánu z podnětu nenahrazujícího územní rozhodnutí.

Územní studie

Dne 8. 10. 2015 byla vyhlášena 9. výzva IROP zaměřená na zpracování územních studií. Obdobně jako u předchozích podporovaných aktivit příjem elektronických žádostí probíhá od 29. 10. 2015 prostřednictvím aplikace MS2014+. Datum ukončení příjmu žádostí je rovněž stanoveno na 31. 3. 2017.

Realizace projektů na územní studie jsou možné v období od 1. 1. 2014 do 31. 12. 2019.

Datem zahájení realizace projektu na územní studii se rozumí den předání zadání územní studie zhotoviteli (projektantovi), nejdříve

1. 1. 2014. Pokud projekt obsahuje více územních studií, jedná se o datum prvního zadání územní studie předaného zhotoviteli.

Datem ukončení realizace projektu na územní studii je:

- a) Podání návrhu na vložení dat o studii do Evidence územně plánovací činnosti po schválení možnosti jejího využití pořizovatelem (v případě ORP, která nemá pověření Krajského úřadu dle stavebního zákona). Pokud projekt obsahuje více územních studií, jedná se o datum podání návrhu na vložení dat o studii do Evidence územně plánovací činnosti po schválení možnosti jejího využití pořizovatelem, které proběhlo jako poslední.
- b) Vložení dat o studii do Evidence územně plánovací činnosti po schválení možnosti jejího využití pořizovatelem (v případě, že ORP má pověření krajského úřadu dle stavebního zákona). Pokud projekt obsahuje více územních studií, jedná se o datum vložení dat o studii do Evidence územně plánovací činnosti po schválení možnosti jejího využití pořizovatelem, které proběhlo jako poslední.

Celková alokace této výzvy je 450 mil. Kč, z čehož 85 % je financováno z Evropského fondu regionálního rozvoje (382,5 mil. Kč), 5 % ze státního rozpočtu (22,5 mil. Kč), a zbývající část, tedy 10 %, je hrazena příjemcem (45 mil. Kč).

Také u této výzvy je nastaven minimální limit celkových způsobilých výdajů, a to ve výši 200 tis. Kč pro jeden projekt (projekt však může zahrnovat více územních studií). Maximální výše celkových způsobilých výdajů stanovena není.

Územní studie podporované ze SC 3.3 IROP musejí být zaměřeny na:

- veřejnou infrastrukturu (a to technickou a dopravní infrastrukturu nebo veřejná prostranství),
- na řešení krajiny.

Projekty na zpracování územních studií se mohou, na rozdíl od projektů na územní a regulační plány, realizovat v celém správním obvodu obce s rozšířenou působností.

Dále pak musí projekty na zpracování územních studií splňovat tato specifická kritéria:

- územní studie ORP je zpracovaná na akci veřejné technické infrastruktury ve vazbě na TEN-E (transevropské energetické sítě) nebo na záměry vyplývající z Politiky územního rozvoje ČR (PÚR) na území správního obvodu ORP,
- územní studie ORP je zpracovaná na akci veřejné dopravní infrastruktury ve vazbě na TEN-T (transevropské dopravní sítě) nebo na záměry vyplývající z PÚR na území správního obvodu ORP,
- územní studie ORP je zpracovaná na veřejná prostranství pro vybrané území správního obvodu ORP,

- územní studie řeší krajinu podrobně ve všech souvislostech ve vazbě na zelenou infrastrukturu, Adaptační strategie EU, protipovodňovou ochranu a Evropskou úmluvu o krajinně na území správního obvodu ORP (řešené území územní studie krajiny bude vždy vymezeno pouze v rozsahu celého správního obvodu obce s rozšířenou působností, v souladu s metodickým pokynem Zadání územní studie krajiny).

Mezi způsobilé výdaje dle specifických pravidel výzvy pro žadatele a příjemce patří zejména výdaje na nezbytné doplňující průzkumy a rozborů související se zpracováním územní studie v rámci projektu a zpracování územní studie a úprava územní studie pro schválení možnosti jejího využití pořizovatelem. Bližší informace ke způsobilým a nezpůsobilým výdajům najdete u předchozích dvou výzev, ve specifických pravidlech výzvy pro žadatele a příjemce.

V současné době je dokončován očekávaný metodický návod k zadání územní studie krajiny, jehož vydání se předpokládá na konci února tohoto roku. Informace ke SC 3.3 poskytuje Centrum pro regionální rozvoj České republiky. Podrobnější informace k výzvám z IROP najdete také na <http://www.dotaceEu.cz/irop>.

Národní program na podporu územně plánovacích činností obcí

MMR dne 1. 11. 2015 vyhlásilo výzvu na dotační titul „územní plán“, která byla vyhlášena z nového národního programu „Podpora územně plánovacích činností obcí“ (117D05), respektive z jeho podprogramu „Podpora územně plánovacích dokumentací obcí“ (117D0510). Příjem žádosti byl ukončen dne 15. 1. 2016. Do této výzvy se přihlásilo 168 žadatelů v celkové požadované výši cca 35 mil. Kč. Vzhledem k alokaci programu, tj. 20 mil. Kč, došlo k překročení finančních možností tohoto programu o cca 15 mil. Kč.

Odbor územního plánování MMR, jako správce tohoto programu, předpokládá, že výzva pro rok 2017 na zpracování územních plánů bude opět vyhlášena na podzim 2016 a to za obdobných podmínek.

Cílem dotačního titulu „územní plán“ je podpora pořízení územních plánů formou dotace, která bude poskytována obcím (mimo obce s rozšířenou působností, hl. město Prahu a mimo obce, které pořídily/pořizují územní plán z Integrovaného operačního programu nebo Programu rozvoje venkova). Tato dotace může být poskytnuta obcím, které nemají žádný územní plán, nebo mají územní

plán obce nebo územní plán sídelního útvaru a jeho platnost skončí do 31. 12. 2020 (tj. územní plán schválený před 1. 1. 2007).

Výše dotace na jeden územní plán je stanovena ve výši max. 80 % skutečně vynaložených uznatelných nákladů, maximálně však 400 tis. Kč. Financovány budou dvě etapy zpracování územního plánu, a to, návrh pro společné jednání a návrh pro veřejné projednání (včetně případného vyhodnocení vlivu na udržitelný rozvoj území). Pro předložení žádosti bude třeba mít již uzavřenou smlouvu s projektantem územního plánu. Víceleté financování projektů (akcí) je možné.

Podrobnější informace jsou zveřejněny na stránkách MMR <http://www.mmr.cz/cs/Ministerstvo/Programy-a-dotace>.

Ing. Ilona Kunešová | Ing. Filip Novosád
Odbor územního plánování
Ministerstvo pro místní rozvoj

Porovnání rozvojových os Praha – Nürnberg a Praha – München

Nadnárodní osy osídlení by měly v ČR sledovat zejména „propojení“ jediného metropolitního regionu Prahy s metropolitními regiony sousedních zemí. Vzhledem k tomu, že podstatný sídelní a ekonomický potenciál střední Evropy je soustředěn převážně jihozápadně v linii Hamburg – Hannover – Bamberg – Regensburg – Linz – Wien, je zřejmé, že hlavní vazby by měly směřovat tímto směrem.

Tuto strategii v koncepci PÚR ČR splňují jen dvě „rozvojové“ osy. Jedna směřuje na Norimberk, druhá na Linz, žádná nesměřuje k Mnichovu, který je centrem nejbližšího evropského makroregionu.

Nejvýznamnější prostory koncentrace – makroregiony se ve střední Evropě vyskytují jen na území Německa. Dva z nich Ruhrgebiet a Berlín (Brandenburg) znamenají velmi vysoké soustředění obyvatelstva, nikoliv však mimořádnou ekonomickou výkonnost.

Tu naopak vykazují zejména makroregiony Frankfurtu n. M. (Rhein-Main), Stuttgartu (Rhein-Neckar) a Mnichova, s určitým odstupem regiony Hamburku, Düsseldorfu (Rhein-Ruhr Mitte) a Köln-Bonn (Rhein-Ruhr Süd).

V ČR je jediným metropolitním regionem evropského významu Praha. To znamená, že hlavní koridory (osy) osídlení, resp. hlavní dopravní spojení budou znamenat vazby pražského regionu k regionům vyššího řádu. Vzdálenost Prahy od center těchto makroregionů je po silnici (železniční spojení odpovídající kategorie neexistuje) následující:

Praha – Berlín (přes Drážďany)	405 km
Praha – Mnichov (přes Regensburg)	387 km
Praha – Stuttgart (přes Norimberk-Heilbronn)	487 km
Praha – Frankfurt a. M. (přes Norimberk, Würzburg)	518 km

Pro vazby Prahy (a ČR) jsou nejbližšími metropolitními regiony Mnichov (2,3 mil. obyv.) a Norimberk (1,1 mil. obyv.).

Region Norimberka (jehož jádrové území zahrnuje mimo vlastní města též více než stotisícová města Fürth a Erlangen) je v podstatě srovnatelný s regionem Prahy (1,6 mil. obyv.).

Metropolitní region Mnichova je ve vyšší kategorii. Mimo vlastní aglomerace (cca 2,3 mil. obyv.) je Mnichov hlavní centrum makroregionu (München – Augsburg – Ingolstadt) s cca 5 mil. obyv. Jeho součástí jsou též aglomerace Landshutu (150 tis. obyv.) a Rosenheimu (150 tis. obyv.) Prostor této kategorie (s druhým nejvýznamnějším střeoevropským letištěm) je nejbližší území ČR.

Úsek Praha – Plzeň je pro obě osy totožný. V koridoru na Nürnberg leží aglomerace Ambergu (cca 80 tis. obyv.).

V koridoru na München leží na bavorském území aglomerace Regensburgu (300 tis. obyv.) a aglomerace Landshutu (150 tis. obyv.) a lokální aglomerace Cham-Roding (cca 40 tis. obyv.).

Osídlení v české části rozvojové osy je výrazně slabší, a to nejen na úseku Plzeň – hranice ČR, ale i mezi Plzní a Prahou, kde mimo prostoru Beroun – Králův Dvůr (cca 27 tis. obyv., je součástí pražské aglomerace) a Rokycan (cca 15 tis. obyv.) nejsou žádná centra nad 5 tis. obyv.

Osídlení (města nad 5 tis., v ČR nad 3 tis.) vyznačena **vyšší** a střední* centra

město	počet obyv. (v tis.)		rozdíl		vzdálenost D5/A6 (přivaděč) km	vzdálenost žst. (hl. trať) km
	1991	2015	abs.(v tis.)	v %		
koridor Praha – Plzeň						
Rudná	2,8	4,8	2	71,4	2	–
Beroun*	18	19	1	5,6	1	0,7
Králův Dvůr	5,6	7,5	1,9	13,4	1,5	1,5
Zdice	3,7	4,2	0,5	13,5	1,58	0,5
Hořovice	6,4	6,9	0,5	7,8	3,5	0,5
Rokycany	14,7	14	-0,7	-4,8	1,5	0
Plzeň	173,8	168	-5,6	-3,3	8	1
koridor Plzeň – Nürnberg						
Nýřany	7,2	7,1	-0,1	-1,34	2	0
Stříbro	7,7	7,8	0,1	1,3	7,5	1,5
Bor	3,8	4,2	0,4	10,5	4	–
Vohenstraus	7,1	7,4	0,3	4,2	1	není
Wernberg-Köblitz	5,6	5,6	0	0	2	–
Amberg	43,1	41,5	-1,6	-5,9	7	0
Sulzbach-Rosenberg*	18,2	19,4	1,2	6,6	10	0
Herebruck	11,5	12,1	0,6	5,2	13	0
Lauf a.d.Pegnitz*	22,4	26,1	3,7	16,2	16	0
Nürnberg	471,8	501,1	29,3	2,3	11	0

Města Rudná, Beroun, Králův Dvůr a Zdice jsou součástí Pražské aglomerace, Rokycany a Nýřany jsou součástí plzeňské aglomerace a Hersbruck a Lauf a. d. P. jsou součástí aglomerace Nürnberg.

V koridoru D5 vykazují nárůst počtu obyvatel jen města v pražské aglomeraci a malé město Bor.

V koridoru A6 města východně Ambergu (vč.) stagnují nebo ztrácejí obyvatele, západně Ambergu (mimo) rostou.

V koridoru D5 města na území Středočeského kraje zvýšila (některá významně) počty obyvatel. Města na území Plzeňského kraje Plzeň a Domažlice ztrácejí.

Osídlení (města nad 5 tis., v ČR nad 3 tis.) vyznačena **vyšší** a střední* centra

město	počet obyv. (v tis.)		rozdíl		vzdálenost D5/A6 (přivaděč) km	vzdálenost žst. (hl. trať) km
	1991	2015	abs.(v tis.)	v %		
koridor Plzeň – München						
Stod	3,7	3,7	0,0	0,0	1,5*	0,5
Holýšov	4,5	5,0	0,5	11,1	1,5*	0,0
Staňkov	3,2	3,2	0,0	0,0	2,0*	0,0
Horšovský Týn	5,0	5,0	0,0	0,0	1,5	1,0
Domažlice	11,5	11,1	-0,4	-3,5	5,0	0,5
Furt i. W.	9,4	8,9	-0,5	-5,3	0,7	0,0
Cham*	16,7	16,5	-0,2	-1,2	2,0	0,5
Roding	10,4	11,6	1,2	11,5	1,0	2
Nittenau	7,1	8,7	1,6	22,5	2,0	?
Wenzenbach	6,1	8,4	2,3	37,7	1,2	–
Regensburg	121,7	142,3	20,6	16,9	2,3	0,5
Schierling	6,7	7,5	0,8	11,9	2,0	3,0
Ergoldsbach	6,2	7,6	1,4	12,3	1,0	–
Ergolding	7,7	12,0	4,3	55,8	3,0	–
Landshut	59,1	67,5	8,4	14,2	4,5	1,5
Moosburg*	15,2	17,7	2,5	16,4	2,0	0,5
Freising	34,8	45,9	11,1	31,9	4,5	0,0
Garching b. M.*	11,2	16,5	5,3	47,3	2,0	–
München	1229,9	1429,6	199,7	16,2		

Městaenzenbach a Schierling jsou součástí aglomerace Regensburg, město Ergolding je součástí aglomerace Landshut, město Freising je součástí aglomerace München.

V koridoru I/26 města stagnují, nárůst má jen Holýšov, ztráty mají Domažlice. Na bavorském území (v koridoru silnic B20, B16, A93 a A92) ztrácejí obyvatele jen města Furt i. W. a Cham (blízké území ČR). Ostatní města zaznamenávají nárůst počtu obyvatel.

V koridoru Plzeň – Nürnberg (D5) rostla česká města Stříbro a Bor, ztráty na bavorské části vykazovalo město Amberg.

V koridoru Plzeň – München (A6) města na území ČR v podstatě stagnují, města na bavorském území (s výjimkou měst Furt i. W., Cham) zvýšila i některá velmi výrazně počet obyvatel.

Porovnání demografického vývoje (rozvojevosti) srovnávaných koridorů je jednoznačně ve prospěch směru na Regensburg a München.

Na území ČR města v koridoru Praha – Plzeň (mimo Středočeský kraj), tak v koridoru na Rozvadov a Folmavu v podstatě stagnují.

Vývoj metropolitních center Nürnberg + 11,0 %, München + 12,6 %, vyšších center Plzeň – 3,3 %, Regensburg + 16,9 %, Landshut + 14,2 %, Freising + 31,9 %, Amberg – 5,9 %.

Poznámky k centrům na území Bavorska:

- Mnichov je hl. město spolkové země Bavorsko a „kraje“ Oberbayern (4382 tis. obyv.)
- Norimberk je největším městem „kraje“ Mittelfranken (1712 tis. obyv.), hl. městem je Ansbach (39,7 tis. obyv.)
- Regensburg je hlavním městem „kraje“ Oberpfalz (1081 tis.obyv.)
- Landshut (bývalé hlavní město Bavorska) je hlavním městem „kraje“ Niederbayern (1190 tis.obyv.)
- Freising (nejstarší bavorské město) je okresním městem, leží v blízkosti letiště F. J. Strauss München
- Garching je významným univerzitním a vědecko výzkumným centrem, je metrem spojen s Mnichovem

Železniční spojení Cham – Roding – Regensburg je nyní přes Schwandorf (28,0 tis. obyv.). Tato trať dále pokračuje přes Amberg (41,5 tis. obyv.), Sulzbach – Rosenberg (19,4 tis. obyv.) a Hersburg (12,1 tis. obyv.) do Norimberka. Trať Cham –Schwandorf je jednokolejná. Koridorem přes Domažlice by bylo vedeno též spojení **Praha – Plzeň – Norimberk**. Úsek Plzeň – Cham (90 km) je tožný. Délka úseku Cham – Schwandorf – Norimberk je cca 125 km. Spojení přes Cham je o cca 70 km kratší než přes Cheb.

Trať Plzeň – Česká Kubice by měla být součástí modernizace tranzitních koridorů. Studie předpokládá dosažení rychlosti 200 km/hod. Na stejnou (nebo vyšší rychlost) by

Dopravní infrastruktura na území ČR a Bavorska

směr Nürnberg	směr München
na území ČR	
dálnice D5 a silnice II/605	silnice I/26
žel. trať v úseku Plzeň – Stříbro	žel. trať v úseku Plzeň – Č. Kubice
na území Bavorska	
dálnice A6	silnice B20 Furt i. W. – Cham
osu osídlení obsluhují trasy B85 a B14	silnice B16 Cham – Regensburg
železniční trať Amberg - Nürnberg	dálnice A93 a silnice B15 (budoucí A93)
	dálnice A92
	žel. trať Furt i. W. – Roding
	přímé žel. spojení Roding- Regensburg není
	trať Regensburg – Landshut - München (umožňuje rychlost nad 160 km/hod)
výkon letiště Nürnberg 3,6 mil. cest. za rok	výkon letiště München 39 mil. cest. za rok
vzdálenost Plzeň – Norimberk 190 km	vzdálenost Plzeň – Mnichov 270 km

mělo být přímé spojení Furt i. W. – Cham – Regensburg. Celková délka tratě Plzeň – Regensburg je 148 km, z toho na bavorském území 81 km a na území ČR 67 km.

Na úseku **Praha – Plzeň** probíhá „přestavba“. Jedinou novostavbou je úsek Rokycany – Plzeň. Ostatní úseky jsou „optimalizovány“, což v pojetí SŽDC znamená, že se většinou nepřibližují parametrům hlavních tratí (160 km/hod).

Trať **Regensburg – Landshut – München** umožňuje po modernizaci v celém rozsahu rychlost nad 160 km/hod a též přímé napojení letiště Mnichov (s výkonem cca 40 mil. cest. /rok). Pro ČR je to nejbližší letiště této kategorie.

Význam nové trasy I/26 pro vazby ČR

Výstavba silnice B15 (výhledově souvislá dálnice A93 Hof – Regensburg – Rosenheim – Kufstein) je dnes dovedena do Ergoldsbachu. Dostavba zbývajících 8 km ke křižovatce A92 (Deggendorf- München) lze předpo-

kládat do roku 2018. Z dálnice A92 jsou dva příjezdy k letišti F. J. Strauss München.

Pro vazby ČR je též významné, že silnice B20 Furt i. W. – Cham pokračuje jižním směrem na Straubing (křižovatka s A3 – směr Passau) – Landau (křižovatka s A92) – Eggenfelden a Markt (křižovatka s A94 München – Simbach – Passau). V celém úseku, dlouhém cca 120 km, je B20 vedena jako extravilánová trasa s převážně mimoúrovňovými křižovatkami. Trasa B20 dále k jihu pokračuje na Burghausen a Salzburg, na tomto úseku dosud chybí řada obchvatů sídel.

Prostorem Chamu prochází mimo již zmíněné spolkové silnice B20 též silnice B85, která jihozápadním směrem vede na Regensburg a Passau (A3), severozápadním směrem na Schwandorf, Amberg, Sulzbach-Rosenberg a Pegnitz (A9). V dlouhém úseku vede trasa B85 v blízkosti území ČR. V úseku Cham – Roding peážuje s novou trasou B16 Cham – Regensburg v délce 15 km (čtyřpruh), kapacitní profil je na B16 též uvažován na příměstském úseku Regensburg – Bernhardswald v délce 12 km.

Silnice I/26 Plzeň – Folmava dnes prochází řadou větších sídel (Líně, Zbůch, Chotěšov, Stod, Holýšov, Staňkov, Horšovský Týn). Jediným „upraveným“ úsekem je krátká přeložka v prostoru Draženova (západně Domažlic). Reálně připravovaný je obchvat Staňkova. Silnice I/26 by měla být napojena na dálnici D5 ve stávající MÚK Nýřany. Nejvýznamnějším deficitem je nová trasa mimo Zbůch – Stod.

Z hlediska vazeb ČR – Bavorsko je trasa I/26 podstatně významnější než silnice I/27 (dnes součást E53), která vede přes Klatovy – Železnou Rudu/B. Eisenstein – Zwiesel a Regen na Deggendorf.

Silniční spojení **Praha – Plzeň – Mnichov** lze realizovat za Plzně trasami:

- D5 (Rozvadov) – A6 (Wernberg – Koblitz) – A93 (Hollledau) – A9 (souvislá dálnice)
 - D5 – I/26 (Folmava) – B20 (Cham) – B16 (Regensburg) – A93 (Hollledau) – A9
- Výhledově bude možné spojení Regensburg – Mnichov realizovat též po souvislé dálniční trase A93 (Landshut) a A92, délka prakticky shodná jako při využití trasy A93 – A9. Výhodná bude zejména pro přístup na letiště.
- současné vedení D53 Plzeň – Mnichov využívá trasy I/27 (Železná Ruda) – B11 Regen – Deggendorf a A92

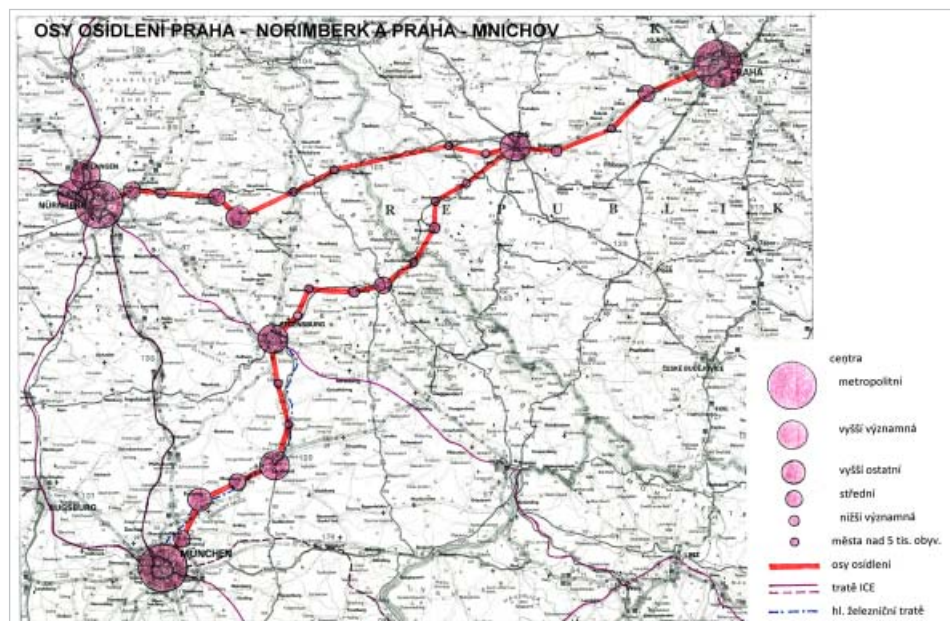
Osy osídlení a hlavní dopravní spojení spolu významně souvisí. Ne vždy však osa (koridor) osídlení (zahrnuje centra nižších kategorií) jsou totožné. V některých případech, zejména dálnic, je vedení trasy mimo koridor osídlení. Ve většině koridorů osídlení je dopravní páteří významná železniční trať a silnice, propojující centra. Jen ve zcela mimořádných případech je osídlení „souvislé“.

Význam železničního spojení Plzeň – Regensburg

Hlavním přínosem je spojení metropolitních regionů Mnichova a Prahy. Pro ČR to znamená přístup na jednu z nejvýznamnějších západovýchodních železničních magistrál Paris – Strasbourg – Stuttgart – München – Wien – Budapest. Přestavba českého úseku Plzeň – Česká Kubice umožní též zlepšení spojení na Norimberk (přes Cham a Amberg). Po realizaci bavorského úseku Furt im Wald – Regensburg bude možné využití trati Linz – Wels – Passau – **Regensburg – Nürnberg**, které dnes umožňuje rychlost 160 km/hod (předpokládá se zvýšení na 200 km/hod).

Pokud bude realizováno zvýšení rychlosti i na úseku Praha – Plzeň, mohlo by být souvislé vysokorychlostní spojení jak do Mnichova, tak do Norimberku.

Koridor osídlení Praha – Plzeň – Regensburg – Landshut – Mnichov by byl „vybaven“ jak rychlou kolejovou dopravou, tak souběžnou silniční trasou. Úsek Plzeň – Regensburg (155 km)

osy osídlení Praha-Norimberk a Praha-Mnichov

by sice nebyl v dálničních parametrech, ale jednalo by se o souvislou trasu pro motorová vozidla, která by mohla umožňovat rychlost 100 – 110 km/hod. Dálková silniční doprava by pochopitelně zůstala v trasách D5 – A6 – A93.

Koridor Plzeň – Norimberk má sice souvislou dálnici, nemá však souvislou železniční trať. Ta je na území ČR vedena ze Stříbra přes Cheb, v Bavorsku přes Marktredwitz a Regnitz. V ose Plzeň – Norimberk je železniční doprava jen v úsecích Plzeň – Stříbro a Amberg – Norimberk.

Shrnutí

V koridoru **Plzeň – Nürnberg**

- je jediné vyšší centrum – Amberg
- mezi Stříbrem a Ambergem není železniční spojení
- významnější centra v koridoru osídlení na bavorském území jsou propojena železnicí a hl. silnicí, dálnice slouží především pro tranzitní dopravu
- letiště Nürnberg má v podstatě regionální význam, v souvislosti s rozvojem vysokorychlostní železniční dopravy dochází k poklesu výkonu

V koridoru **Plzeň – München**

- je na českém území jen nižší centrum – Domažlice
- na bavorském území jsou 3 vyšší centra – Regensburg, Landshut, Freising a 2 střední centra (Cham, Moosburg)
- všechna centra leží na železniční trati, která vede ve stejném koridoru jako hlavní silnice, resp. (jižně Regensburgu) dálnice (A93, A92)
- letiště München je významným evropským terminálem; v současné době má spojení s centrem Mnichova třemi tratěmi S-Bahn, výhledově přes něj budou vedeny dálkové spoje (ICE, IC) od Regensburgu a Salzburgu

Osa Praha – Plzeň – Nürnberg je především významným dopravním spojením (D5 – A6). Na německé straně (po Heilbronn) leží při trase dvě vyšší centra (Amberg, Ansbach).

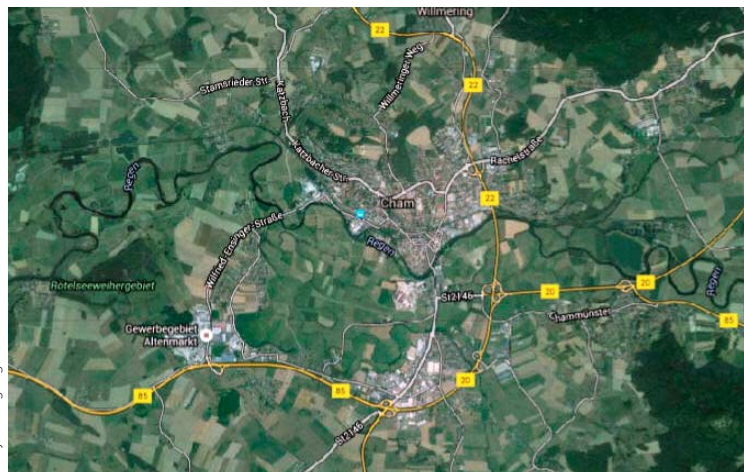
Osa Praha – Plzeň – München prochází významným osídlením, zahrnujícím významné aglomerace Regensburgu a Landshutu. Západním směrem pokračuje přes aglomerace Augsburgu a Ulmu na makroregion Stuttgartu.

Významným faktorem je existence železničního spojení. Zatím standardu hlavních tratí odpovídá jen úsek München – Landshut – Regensburg. Žádoucí je přestavba úseku Regensburg – Plzeň a Plzeň – Praha na rychlost 200 (min. 160) km/hod.

Tať by měla umožňovat vedení nákladních vlaků, meziregionální spojení (IC) i dálková spojení (ICE) se stanicemi Praha, Plzeň, Regensburg, Landshut, München. Četnost spojení ICE bude zřejmě nižší než na spojení München – Salzburg – Linz – Wien (méně než 1 spoj za hodinu), avšak vyšší než spojení Praha – Wien. Efektivitu spojení ovlivňuje nejen potenciál hlavních aglomerací, který koresponduje s výkony letišť (München 39,7, Wien 22,5, Praha 11,0) mil. cest. za rok, ale i atraktivitou mezilehlých stanic (výkony letišť Salzburg 1,8, Linz 0,7, Brno 0,5) mil. cest. za rok.

Silnice I/26 **Plzeň – Folmava** by měla svým standardem odpovídat existující trase **Regensburg – Furt i. W.** Měla by vést v celém rozsahu mimo zastavěná území sídel a měla by mít mimoúrovňové křižovatky.

Ing. arch. Milan Körner, CSc. | AURS, s. r. o.

Silniční uzel Cham

Obchvat Furt im Wald

Nové poslání venkova, suburbie

Úvodem si dovoluji tuto poznámku – jsem profesí tím, kdo napomáhá spoluformovat venkov. Nikdy jsem ale na venkově nežila, ani o něm nerozhodovala. Přesto jsem venkovem trochu zasažená, miluji výjezdy v rámci své práce, ráda si pohovořím se starousedlíky, počtím se od nich a potoulám se v krajině. TO je asi ta nejhezčí část mé práce.

Zemědělská vesnice

– je tradiční soubor hospodářských a obytných staveb s výrazným veřejným prostorem a veřejnými stavbami (fara, škola, kostel); tento soubor má různé prostorové založení tzv. urbanistické formace, např. starou formu

shlukovou, „okrouhlici“ s radiálním uspořádáním honů, formu ulicovou, potoční, návěsí, kdy je ulicovka rozšířena nebo přerušena velkým prostorem návsi s návazným uspořádáním honů zpravidla s hranicemi kolmo na směr páteřní komunikace. Charakteristická je dostupnost volné krajiny z většiny parcel usedlostí. Tento charakteristický rys zemědělská vesnice svým novým posláním ztrácí.

Post-agrární vesnice do roku 1990

Změna charakteru zástavby podléhá městským vlivům importovaným na venkov a působícím na názory venkovských obyvatel v průběhu 20. století. Imigrace nových obyvatel z měst, kteří stavěli své obytné stavby

na principech blízkých městským zvyklostem, tzn. kolem obytného domu, je opločená zahrada (většinou okrasná i užitková).¹⁾

V první zastavovací vlně, v období vzniku Československé republiky, probíhá parcelace s poměrně intenzivní domkářskou zástavbou. Výraznou pozitivní hodnotou novodobé parcelace v sídle je (i s ohledem na poměrně malou velikost pozemků) osazování staveb – domků při hranici parcely. Urbanistický charakter této zástavby byl v řadě vesnic sloužících i jako rekreační zázemí velkých měst doplněn zástavbou soliterních staveb městského charakteru (venkovských vilek), stojících uprostřed pozemku.

¹⁾ Miroslav Baše: Město – suburbie – venkov (2009)

Další, již poválečná etapa rozvoje venkovských sídel souvisí zejména s pokusy umělé dosídlit vesnice postižené exodem původního obyvatelstva (Sudety) či snahou o rozvoj tzv. střediskových obcí a s kolektivizací zemědělství. Rozdělení obcí na střediskové a nestřediskové a omezení investic do druhé skupiny obcí způsobily koncentraci obyvatelstva a ekonomických aktivit do větších center.

Tyto snahy s sebou nesou další, dříve pouze pro město typickou, zástavbu bytových domů či dokonce minisídlíšť. Výrazným způsobem se zasahuje i do ploch centrálních veřejných prostranství – budování nových zařízení občanské vybavenosti. Prostorovou strukturu v periferních polohách narušují měřítkem odlišné stavby pro intenzivní zemědělství (velkokapacitní stáje, sila, sušárny chmele, skladové haly apod.). V obytné rodinné výstavbě mimo intravilán se již zcela ustálila zástavba solitéru rodinných domků v soukromých zahradách, v intravilánu bývá původní struktura mnohdy narušována přestavbami nerespektujícími původní charakter zástavby. Specifikem české venkovské krajiny je chalupaření a chataření, resp. s ním související stavební boom zejména za totalitního režimu 20. století.

Post-agrární vesnice po roce 1990

V době mého vstupu na pole územního plánování – tedy na konci 90. let minulého století populace malých (zejména tzv. nestřediskových) venkovských sídel začíná nabírat „druhý dech“. Lidé z různých příčin, ať již z nostalgie či pod vlivem „neviditelné ruky trhu“, začínají znovuobjevovat krásy venkova, resp. podléhají svodům ekonomické dostupnosti venkovských stavebních parcel pro vysněné bydlení ve vlastním domě se zahradou. Přitom právě zahrada je zřejmě tou nejsilnější pohnutkou pro rodinné bydlení.

Dle mého názoru je možno definovat tři základní podmínky vedoucí k posílení suburbanizace:

- 1) politická podpora bydlení – obci tak narůstají „živé duše“ a stoupají peníze přidělované ze státní kasy do obecních rozpočtů,
- 2) přímá podpora financování bydlení, ať již ze strany státu či peněžních ústavů, formou různě výhodných úvěrů,
- 3) chybějící strategie a koordinace sídelního rozvoje v aglomeraci velkých měst – periodicky se opakující odliv obyvatelstva na noc na venkov a příliv ve dne za práci a službami má významný dopad na veřejnou infrastrukturu měst, dopravní tahy.

Výše uvedené faktory mají bezprostřední vliv na zadání územního plánu, kdy se k prověření pro zástavbu dávají všechny možné i nemožné polohy prstencovitě obemykající historicky rostlou vesnici. Na projektantovi územního plánu je, jak se se zadáním vypořádá a řešení odůvodní.

Vycházíme z optimistického předpokladu, že projektant je řádně vzdělán, ctí urbánní prostředí a místní hodnoty. Takto vybaven je vystaven tlaku ze strany místní samosprávy, která:

- 1) chce ve velké míře vyjít vstříc svým spoluobčanům a na jejich pozemcích umožnit zástavbu,
- 2) nechce výrazná omezení/pravidla pro zástavbu z důvodů horší prodejnosti stavebních parcel,
- 3) v aglomeracích podléhá tlaku developerů a jejich slibům přispět za každý stavební pozemek do obecní kasy.

Vzhledem k tomu, že suburbie vyrostlé v prvním desetiletí polistopadové éry začaly přinášet zejména velkým městům problémy a devastovalo se venkovské i krajinné prostředí, byly upraveny zákonné normy. Stávající právní rámec v důsledku podstatných novel zákona tak podstatně zpřísňuje podmínky pro vymezení ploch veřejného prostranství a vzhledem k neblahému úbytku ploch zemědělského půdního fondu v celorepublikovém měřítku zpřísňuje podmínky pro jeho odnímání.

Možnosti projektantů pro kvalitní věcné řešení v zákonném rámci územního plánování jsou však nadále mizivé. Důsledkem je, že ad hoc vznikající novodobá výstavba v suburbiích rezignuje pohříchu na typologii veřejného prostranství, bez jasných pravidel. Neuspořádanost, různorodost a rozvolněnost zástavby vytváří nejednotný, chaotický dojem a paradoxně tak přispívá k faktu, že lidé se s místem nesžijí, a po té, co děti začnou chodit do škol mimo obec, lokality opouštějí. Nutno také dodat, že paradoxně takto poměrně masivně vznikající kolonie rodinných domů slouží rodinám s historicky nejmenším počtem členů. Na jeden rodinný dům je normální průměr tři osoby. Plnohodnotné využití kolonií rodinných domů pak s postupem času, kdy se mění věková struktura obyvatel, spíše klesá (např. v důsledku tzv. nechtěného soužití, kdy mladý člen domácnosti si staví svůj vlastní rodinný dům pro sebe a svého potomka). V posledním desetiletí se také objevuje nový fenomén, a to využívání chat a chalup ke trvalému nebo, pro obecní rozpočet horším případě, pouze dlouhodobému pobytu, který je typický především pro páry důchodového věku a nižší příjmové vrstvy obyvatelstva (nižší náklady na bydlení).

Na územní plán drobné vesnice nahlíží stavební zákon stejnou optikou jako na územní plán krajského města. Zatímco v akademické sféře se tleská soutěžním projektům studentů, věnujícím se citlivě obnově struktury vesnice, praxe zastavovací plán s jasně definovanými stavebními čarami a podrobnější typologií veřejných prostranství nemožní.

Stavební zákon v současné podobě neumožňuje závazně podrobněji řešit dílčí lokality k přestavbě/zástavbě, ale pouze strategicky podmiňovat tato řešení prověřením navazujícími územními studii. Mnohdy jsou tyto

podmínky ve stanovené lhůtě opomíjeny, obce nejsou motivovány k jejich zpracování. Za celou dobu praxe jsem se pouze u jedné vesnice (na území CHKO) setkala s požadavkem obce prověřit větší rozvojovou lokalitu plánem regulačním.

Problémy vidím zejména v širším kulturním povědomí, financování a právním rámci (bez priorit pořadí):

- ve špatném přerozdělování státních peněz „na hlavu“ – chybí faktory zahrnující dlouhodobě žijící obyvatelstvo, počty rekreačních objektů, délky km obecních cest a komunikací atd. – tím jsou značně podceněné obce s rozptýlenou (a mnohdy narušenou zástavbou) v náročnějších terénních podmínkách před koncentrovanými vesnicemi v rovině,
- v nedostatečné osvětě místních samospráv, obyvatel venkova, (Pozn. „Metody komunikace pro český venkov“ výborně popsal ve své knize Bohuslav Blažek – Venkovy, anamnéza, diagnóza, terapie (2004). Cílem „Metod“ mimo jiné bylo i zvýšit práh citlivosti vnímání místních vůči hodnotám v obci (tradiční předměty, stavby, stavební prvky, zeleň...)
- v nedostatečném vzdělání, resp. povědomí „městských“ pořizovatelů ÚPD o venkově,
- v nedostatku iniciativy státu, resp. krajských úřadů finančně podporovat ty programy, které umožňují obnovu veřejného života na venkově,
- v nedostatku finančních prostředků pro konkrétní sociologické analýzy obyvatel – jak chtějí bydlet a žít na venkově, s jakými výstupy pro zadání ÚP,
- v nedostatečném právním rámci s možnostmi zpodrobnovat ÚP malých sídel,
- v komplikovanosti (v podstatě přes výjimky § 169 stavebního zákona) prosadit mimo intravilán urbánní způsob zastavění, a to s ohledem na existující požadavky vzájemných odstupů staveb definovaných ve smyslu § 25 vyhlášky č. 501/2006 Sb.,
- v neposlední řadě v nedostatku finančních prostředků pro vlastní územní plánování – nešvar soutěží o nejnižší cenu (ale o tom bylo napovídáno mnohé...) a zároveň v přebytku určité arogance architektů-urbanistů často rezignujících na onen pověstný zdravý „selský rozum“ (samu sebe nevyjímaje).

Obnova venkova, venkov vs. město²⁾

Na závěr si dovoluji ve zkratce citovat Bohuslava Blažka, který v knize „Venkovy, anamnéza, diagnóza, terapie“ problematiku venkova popsal, dle mého názoru pregnančně.

„Venkov je ekosociální systém, ve kterém mají rozhodující podíl, před člověkem vzniklé, původní, i ty pozdější, člověkem modifikované, přírodní ekosystémy. Ty žijí v pomalých rytmech, neboť jakmile dosáhnou určitého stavu (klimax), nejenom, že je udržují, ale dokáží se k tomuto stavu vracet i po nárazech

²⁾ Bohuslav Blažek – Venkovy, anamnéza, diagnóza, terapie (2004)

značné síly... Když na venkov zaútočila industriální civilizace či totalitní režimy (kolektivizace, velkochovy), venkov se maladaptoval. Venkované tak přišli o možnosti rozhodovat o náplni svého času a ze soběstačného venkova se stává zproletarizovaná městská periferie, která si v ničem nestačí sama a ve všem je závislá na vzdálených městech.

Hlubším významem obnovy venkova v této rovině je proto vracet se k tomu, co bylo vždy na venkově nejcennějším: že tu lidé rozuměli přírodě i vytvořenému kulturnímu světu a že byli pány svého času. Není to návrat k folkloru ani k určité podobě tradiční venkovské architektury. Duch venkova nepřezije díky tomu, že se stane památkou (udržovanou pro návštěvníky z měst).

Dům na venkově by se opět měl stát domovinou, k němuž jsou členové rodiny poutáni.

Venkov a město patří k sobě. Co by byl venkov bez města a město bez venkova? Tam, kde se odděluje od města venkov, stává se zpátečnický zatuchlý, tam kde se od venkova odděluje město, ztrácí zdraví a sílu... České chatařství a chalupářství, stejně jako hromadné dojíždění venkovanů do měst, je výrazem toho, že je-li něco takového jako česká národní povaha, pak je to schopnost a chuť pobývat zároveň v těchto světech a jeden doplňovat druhým."

post scriptum

A nakonec pozvání na vesnici ve smyslu horního odstavce. Společně s tamními nadšenci, pábiteli a výtvarníky se podílím na projektu Výtvarné stezky Černčice – Obora na břehu řeky Ohře na Lounsku (www.vytvarnastezka.cz). Projekt postupně ovládá oborský rynek a vrací mu tak jeho původní funkci – totiž místo k setkávání a v neposlední řadě má dopad i na renovaci vzhledu původních zemědělských usedlostí.

Ing. arch. Michaela Štádlarová | PAFF – architekti

Workshop Asociace 2016: Pojmosloví – pojmy užívané v ÚPD II

Loni v lednu se uskutečnil první workshop zabývající se pojmoslovím v našem oboru. Letos bylo předsednictvo radou Asociace pověřeno uspořádat jeho pokračování, které mělo mít velmi pracovní charakter a mělo se soustředit na nejužívanější pojmy a jejich definice. V tomto duchu se workshop uskutečnil v pátek 5. 2. 2016 v prostorách katedry urbanismu a územního plánování Fakulty stavební ČVUT v Praze.

Zabývat se pojmy používanými v územním plánování může být úkol velmi specializovaný, úzce zaměřený, ale i tak má hluboké souvislosti, které si třeba při definování pojmu „nerušící výroba“ ani nemusíme uvědomit. Souvislost je totiž s celým stavem právního prostředí u nás. A to se stále zesložituje. Obrazem je samozřejmě i „naše“ legislativa, tedy stavební zákon a jeho prováděcí vyhlášky. Kupříkladu: zatímco v předchozím stavebním zákoně z roku 1976 se definice a účel územního plánu objevila už v § 10 a obnášela pouhé dvě věty, v zákoně dnešním je potřeba pro tento účel text mnohokrát delší v § 43.

O stavu právního prostředí v České republice se bohatě diskutuje mezi samotnými právníky a výsledky této debaty nejsou jednoznačné, třebaže 67 procent právníků (z 88 osob, jež v anketě oslovil internetový magazín Česká pozice) si myslí, že se stav českého práva zhoršuje.

Ti skeptičtější mluví dokonce o právní krizi, o příliš rozsáhlé (studium toho, co Parlament vydá během jednoho roku, by prý právníkovi znalému věci trvalo dva a půl roku) a často nesrozumitelné právní regulaci (vyžadující různé komentáře, návody), jež upravuje stále větší a větší detaily (často v legislativě zakotvené na základě laických návrhů). Čím více zákazů a povinností, tím se snadněji rezignuje na jejich dodržování, a tím se podrývá vydatelnost práva. Častými novelami vzniká džungle, v níž se ani právníci nevyznají (viz např. na 130 novel zákona o dani z příjmu).

Jiní právníci zase tolik pesimismu nemají. Stav práva prostě odpovídá složitosti společnosti. Sama společnost by se musela zjednodušit, aby mohlo být jednodušší právo. Právníci se pak musejí přizpůsobit svou

specializací, ani profesionál nemůže mít znalost celého právního řádu. Je pravda, že mnohé právní předpisy jsou příliš ukecané, nesystematické či mluvnicky vadné, ale to neznamená, že samotná právní norma (pravidla) není v pořádku. Navíc je založena na obecných morálně-právních principech, které by měl běžně znát a ctít každý, i neznaný práva. Ani ten se pak nemůže v systému ztratit. Jak řekl jeden respondent zmíněné ankety: „Představa jasného, jednoznačného a pochopitelného práva je na pluralitním Západě jedna velká iluze. Právo zůstane pěkně zamotaným klubkem s mnoha konci, ale zároveň si uchová základní parametry lidskosti a uměřenosti. Myslím, že to je nakonec lepší než jasná pravidla, ale ostrá jako nůž.“

Ale stejně občas člověk neví, jak se v takovém prostředí chovat. Snadno se stává, že odhlíží od zdravého rozumu, slušnosti, logičnosti – v zájmu přísného chování se podle zákona. Dostal jsem onedlou dopis od starostky – prý ve výběrovém řízení vybrali vhodnějšího uchazeče. Tečka. Čert vem jméno vítěze – ale za kolik? Soutěžilo se pře-

ce v jediném kritériu, ceně. Volal jsem paní starostce – a prý „není žádný zákon, který by mi ukládal povinnost Vám cenu sdělit...“.

Úplně stejně trapné je, když je celý text územního plánu jedna velká floskule, text tak zformalizovaný, aby prý vyhověl právním požadavkům a byl tzv. „neprůstředný“, že už ztratil jakýkoliv význam. O urbanistické koncepci se pak píše jediné, že je tvořena rozložením ploch s rozdílným způsobem využití, a kupříkladu pro dopravní koncepci se vymezují plochy dopravní infrastruktury pro zajištění územních podmínek pro kvalitní síť komunikací. A tenhle blábol je pak ovšem třeba zdůvodnit na stu stranách, neboť co není správně zdůvodněno...

Letošní rok je desátým rokem platnosti stávajícího stavebního zákona, a to byl už přitom čtrnáctkrát novelizován. Dodnes je třeba výkladů, metodik, školení, návodů, plnění internetových odpověden. Stále máme (tedy mluvím-li za sebe a některé kolegy, s nimiž o věcech diskutuji) pochyby a nejistoty.

Velkým zdrojem takových nejistot a nedorozumění může být pochopitelně slovník, terminologie. Používáme pojmy, které nemají jednoznačný výklad, pojmy, jejichž definice je roztroušena v mnoha právních předpisech, případně chybí úplně a pak se ji snažíme dosti neuměle formulovat atd. Proto Asociace loni uspořádala první workshop, kterému předcházela i anketa, jejímiž respondenty byli jak projektanti, tak pořizovatelé. Výsledky ankety i záznam o workshopu byly publikovány v Aktualitách č. 95.

Na první workshop, mapující problematiku, který měl velkou účast a formu spíše semináře než dílny, navázal druhý s ambicí být skutečně pracovněji zaměřen. Tomu odpovídal i program – po několika úvodních proslovech se přítomní rozdělili do tří pracovních skupin, které se soustředily na některý z okruhů pojmů.

Workshop moderoval doc. **Jan Mužík**, který jej spolu s Vlastou Poláčkovou, Josefem Morousem a Zdeňkem Černým připravoval. Upozornil na dva nové materiály obsahující definici pojmů: Politika architektury a stavební kultury České republiky (tak konečně máme definici architektury, urbanismu a územního plánování...) a publikaci Principy a zásady urbanistické kompozice v příkladech (volně dostupné na stránkách www.uur.cz). Martin Tunka připomněl ještě jeden pramen, a to Principy a pravidla územního plánování (opět na stránkách ÚÚR Brno). **Zdeněk Černý** pak krátce připomněl workshop loňský.

Obecnějšímu pohledu se věnoval **Josef Moroušek**, zástupce Ministerstva pro místní rozvoj. Připomněl, že pojmy v legislativě už existující nelze upravovat, případně upravený pojem je třeba deklarovat pod novým názvem. Na pojmy je třeba klást tři základní požadavky: jednoznačnost, konstantnost (stabilitu), srozumitelnost. Definice lze umístit jak ve výroku,

tak v odůvodnění, i když výrok je nutno preferovat (např. do právního stavu po změně ÚP se odůvodnění nepřebírá a definice by se tak ztratily). Opět odkázal na Slovník územního rozvoje, kde už jsou doplněny definice z Politiky architektury a stavební kultury ČR a také upozornil na portál územního plánování (portal.uur.cz), kde začíná fungovat nový nástroj pro diskusi o pojmech.

Pojmy v politice územního rozvoje a zásadách územního rozvoje s jejich harmonizací s EU se zabýval **Milan Körner**. Jde o „velké“ dokumenty, které však nezažívají velkou diskusi. Jednak se už samotné dokumenty jmenují nevhodně, prostě blbě (jakápak politika, o koncepci či zásady prostorového uspořádání státu by mělo jít v případě PÚR a ZÚR by spíše měly být regionálním plánem) a dále pak si vymýšlejí svou vlastní terminologii, když obdobné pojmy už v Evropě dávno fungují. Šlo o pojmy nadmístní význam, rozvojové území, urbanizované území, rozvojové osy vs. osy/koridory osídlení, nadřazené dopravní sítě, o nichž Milan Körner pojednal s bohatou oporou statistických dat, v čemž je nedostižitelný.

Jitka Mejsnarová si pro svůj příspěvek vybrala pojmy nejzákladnější: stav a návrh. Stav představuje území stabilizované, tedy v pojetí stavebního zákona zastavěné území, zatímco návrh, návrhové plochy jsou plochami změn, tedy v pojmech stavebního zákona jde o plochy zastavitelné a plochy přestavby. Současně je ale celý dokument návrhem, až do okamžiku vydání, kdy ve výroku už slovo návrh nesmí zaznít. Pohled na tyto základní pojmy má ale jednu speciální a velmi zajímavou konsekvenci: jednosloupcovou nebo dvousloupcovou legendu hlavního výkresu. Dvousloupcová legenda (stav–návrh) je tradičnější, přehlednější a snadněji použitelná a nikdo s ní nemá problém. Hlavní výkres však ztrácí na aktuálnosti, jak se zastavitelné plochy zastavují. Jednosloupcová legenda, kdy je vše návrhem, odpovídá více pojetí územního plánu (navrhujeme využití i pro stavové plochy) a vyjadřuje jakýsi cílový stav, k němuž směřujeme. Vytyká se jí nepřehlednost (v čem?, máme přece i jiné výkresy, které jasně odlišují stav od návrhu). V zahraničí se užívá běžně (ale jak podotkl Milan Körner, nebývají tam tak rozsáhlé rozvojové plochy), zatímco, jak připomněla Daniela Řežábková, naše metodika uvádí jen dvousloupcovou legendu.

Daniela Řežábková ve svém, už spíše diskusním příspěvku reagovala na něco z toho, co zaznělo, a ze své praxe uvedla rozdělení na pojmy obecně známé, jež nečiní problémy, obecně známé s „problémovým“ přídavným přídavným jménem („nerušící“ výroba, „drobná“ stavba) či pojmy konkrétní pro tu kterou obec (hospodářské plochy obce, charakter okolní zástavby, velkokapacitní ..., tradiční tvarosloví střech).

V diskusi pak navázala **Iveta Laštůvková**, která mj. navrhla, zda některé z problémových pojmů nedefinovat aspoň výčtem

příkladů. Rozhodně se vyslovila za uvedení výkladu pojmů ve výroku, který schvaluje zastupitelstvo, a v odůvodnění je odůvodnit.

Po tomto úvodním bloku přišla na řadu práce ve třech skupinách. Jako vstupní nabídka se už v pozvánce objevily tři skupiny pojmů. První skupina obsahovala pojmy jako sídelní struktura, sídelní aglomerace, metropolitní region atd. atd. Druhá skupina pak pojmy charakterizující různé plochy s rozdílným způsobem využití, jako jsou zemědělská prvovýroba, nerušící a drobná výroba, rekreace individuální, rodinná a hromadná, sídelní zeleň atd. Skupina třetí pak obsahovala pojmy z typologie staveb – rodinný dům, bytový dům, rekreační chata, rekreační dům, stavba pro obchodní účely apod.

První skupina zvládla ve vymezeném čase věnovat se několika pojmům: charakter a struktura zástavby nebo struktura osídlení a sídelní struktura. Ukázalo se, že logiku věci je třeba uzpůsobit už existujícím dokumentům, zatímco skupina definovala sídelní strukturu jako kategorizaci sídel v určitém území (obce, městečka atd.), v existující metodice MMR se pojem sídelní struktura týká nikoli sídel, ale obcí. (Není to ale vada metodiky?)

Druhá skupina bohatě diskutovala o všemožných aspektech dvou pojmů: nerušící výroba a pojmů vázících se k rekreaci (rekreační plochy, zahrádkářské osady, rekreace individuální, rodinná a hromadná). Jejím závěr spočíval v návrhu synergického použití několika způsobů regulace: plošná, prostorová, výčtem příkladů využití, ale i výčtem využití nepřipustných a také použitím podmínky v dalších stupních prokázat neexistenci negativních vlivů předmětného záměru.

Třetí skupina pominula konkrétní typologické pojmy a pracovala nejmetodičtěji. Formulovala pětici bodů, které je třeba při definování pojmů vzít v úvahu: 1) Je třeba zvážit použití definice – zájem projektanta, zájem obce. 2) Definici třeba odvozovat z charakteru území. 3) Definice pojmů nejsou jediným nástrojem (máme i podmínky využití ploch a podmínky prostorového uspořádání). 4) Bylo by dobré sepsat „definiční desatero“, tedy soubor pravidel pro definování pojmů. 5) Lze využít Slovník územního rozvoje, kde je třeba odlišit pojmy kodifikované (v právních předpisech) od pojmů dalších, které vytvoří nabídku třebas polotovarů k dalšímu využití.

To je v krátkosti první, syrové shrnutí práce tří skupin účastníků workshopu, jejichž prezentací celý workshop vyvrcholil. Mezi účastníky stále probíhá čilá e-mailová korespondence, diskuse pokračují, závěry se tříbí. Jak s nimi bude naloženo, si nejspíše přečteme v zápisech předsednictva nebo rady. Asociace je odhodlána nenechat je zapadnout a tvůrčí potenciál dvacítky účastníků dobře zužitkovat.

Ing. arch. Zdeněk Černý

Zápis ze zasedání ECTP v Dublinu 17. října 2015

Hlavní úkoly:

- přeložit Evropskou chartu participativní demokracie v územním plánování
- vyhlásit 11. ročník soutěže ECTP AWARD
- zvážit kandidaturu na pořádání jednání ECTP a na Bienále 2017
- zkontrolovat, zda máme správné údaje o AUÚP na webové stránce ECTP
- doplnit kontakt na pro čínské partnery – projekt Rohanský ostrov

Diskuse o Evropské chartě participativní demokracie v územním plánování

Před schválením se objevily připomínky a otázky:

- Jaký má ECTP titul k předložení Charty?
- Není Charta příliš ambiciózní?
- Čl. 8: Charta by neměla omezit územní plánovače v hledání námětů na změny zákonů.

Územní plánovači takový dokument potřebují, neboť deklaruje nezastupitelnost této profese pro řízení rozvoje města. Je tedy v souladu s požadavkem ECTP na podporu důležitosti profese. Nyní je pro územní plánování prostor v Komisi pro demokracii a řízení (Democracy and Governance) Rady Evropy.

Charta je manifest, není závazná, může být námětem pro „Komisi pro územní plánování“ Rady Evropy (Council of Europe). ECTP chce tímto dokumentem přitáhnout pozornost politiků EU k územnímu plánování.

Pan European Guide: Energie a územní plánování

Průvodce vychází z evropské iniciativy „Intelligent Energy“. Dokument má za cíl shrnout, jak může územní plánování napomoci snižování energie v sídlech. Dokument bude mít 10 kapitol, každá bude doprovázena příklady ze zemí EU. Bude vydána publikace typu „Try it this way“.

Příklad diskuse: Pro úspory energií je důležitá celková struktura sídla, hustota, promíšenost funkcí. Hustotu obyvatel je třeba vnímat v kontextu. Důležitější než průměr je lokální hustota, např. Kodaň je energeticky úsporná, přestože je plošně velká, což je způsobeno radiálním založením města (tzv. „fingers“).

1 Úvod a zpráva o činnosti od minulého zasedání ECTP, činnost ExCo

Předseda ECTP pan Henk van der Kamp přivítal účastníky zasedání a poděkoval za výroční zprávy národních asociací. Všechny jsou zveřejněny na www.ceu-ectp.org.

2 Finance

Členské příspěvky na rok 2016 zůstanou na úrovni roku 2015, tj. 691 eur pro AUÚP ČR.

Byl schválen rozpočet na rok 2016 ve výši 72 000 eur, z něž 53 000 eur tvoří členské příspěvky. Předpokládaná ztráta ECTP roku 2015 bude 10 000 eur. Je to způsobeno nižšími příjmy z poplatků ze soutěže a nezaplacením členských příspěvků některými zeměmi.

3 Noví členové

Změny v Polsku vyvolaly odchod KIU, nyní se vytvořila nová organizace, která požádá o členství v ECTP v roce 2016. Nizozemci vystoupili před lety, byli požádáni o zvážení návratu.

4 Pracovní skupiny

4.1 Profese urbanisty v EU

Členské země musejí vyplnit dotazník týkající se národních systémů uznávání kvalifikace. Ten bude sloužit jako podklad pro vypracování společné celoevropské platformy „common platform“, což je soustava kritérií pro vykonávání profese územního plánovače. Cílem je vyčlenit naši profesi z více než 800 druhů činností, které nejsou v EU chráněny. Hlavním důvodem pro stanovení požadavků pro výkon činnosti je skutečnost, že profese územních plánovačů chrání mj. veřejný zájem.

AUÚP musí oznámit název příslušných ministerstev a institucí, které mají v kompetenci udělování autorizace a budou partnerem pro EU.

Otázky k zodpovězení: Co je to regulovaná profese? Jaká je definice činnosti územního plánovače?

4.2 Charta participativní demokracie v územním plánování

ECTP přijalo text Charty. Ta bude představena Radě Evropy v roce 2016.

4.3 Soutěž ECTP

Byl vyhlášen 11. ročník soutěže. Nově lze přihlásit práci nezávisle na národním kole. Porota byla jmenována (předseda je Nor, členy jsou zástupci GB, NL, CH, F). Uzávěrka mezinárodního kola byla 31. 1. 2016. Práce se přihlašovaly ve třech kategoriích: Strategické plánování, Smart Mobility a Energetická efektivita a územní plánování.

Vyhlášení výsledků se uskuteční 4. 7. 2016 v Bruselu společně se zasedáním komisí regionů Rady Evropy.

4.4 Young Planners 2016

Byl vyhlášen 4. ročník. V roce 2015 se zapojilo 8 skupin z 8 zemí, 27 účastníků. Všichni byli pozváni na bienále do Dublinu. V listopadu bude zveřejněna e-kniha. Prezentace jsou uveřejněny na webu.

Pokud by se zúčastnili naši architekti, bylo by nutné vyhradit rezervu v rozpočtu na cestovní výdaje.

4.5 2015 Biennial / Call for 2017 Biennial

Náměty na příští ročníky:

- Organizační výbor by měl být mezinárodní, bude třeba obnovit tzv. PIWI.
- Zapojit města jako účastníky a sponzory.
- Zvolit téma, které by bylo atraktivní pro zástupce města.
- Jak zajistit podporu z ostatních zemí ECTP?
- Výše poplatku.

Kandidaturu na rok 2017 lze předložit do konce ledna 2016. ECTP předložila návrh podmínek pro pořadatele.

4.6 Climate Change / Special Project

ECTP schválila dokument Pan European Guide: Energie a územní plánování.

5 Světový den územního plánování / World Town Planning Day

Permanentní 30 hodinová online konference na téma „Regenerace bydlení“ se uskutečnilo ve dnech 4.–6. listopadu 2015 (planningtheworld.net).

6 EC link

ECTP bylo osloveno partnery z Číny, kteří hledají příklady měst se zajímavými projekty. Z Prahy byl vybrán soutěžní projekt Rohanský ostrov kanceláře CASUA. Autoři byli požádáni o zpřístupnění dokumentace.

7 Příprava dalších zasedání ECTP

Jarní zasedání se bude konat v Bruselu v dubnu 2016, podzimní pravděpodobně ve Švýcarsku.

Slavnostní předání cen ECTP Award proběhne v Bruselu 4. 7. 2016.

Zapsal: Vít Řezáč

Zaklínadla

© Miriam Blázková

Několik let po škole, tedy po absolvování fakulty architektury, vládl mezi absolventy zvyk zdravit se při setkání otázkou: „*Tak co, už máš realizaci?*“ Bylo to takové sebezpotvrzení vlastní kvality u těch, kteří už něco realizovaného, tedy postaveného, za sebou měli. Byl to akt naděje nebo sebemrskáčství těch méně úspěšných, který je mohl povzbudit, že i někdo další je na tom stejně blbě, anebo je mohl uvrhnout na samé dno totálně.

Mezi územními plánovači se v poslední době zase objevuje jiný dotaz, který boduje o první místa mezi větami následujícími vbrzku po setkání: „*Už jsi byl u soudu?*“ Stejně jako zájem postupně utichá u absolventů – protože se prostě rozdělí na ty, kteří „realizují“, a na ostatní, věčné přidavače anebo specialisty, kteří se našli v jiných, neprojektových oborech, stejně tak utichne prvotní humbuk kolem soudů, protože se stanou běžnou součástí územního plánování.

Objevuje se ale další otázka-zaklínadlo: „*Máte tam tu koncepci?*“ Je to otázka zjišťující, je-li náležitě naplněna kapitola v textu územního plánu týkající se urbanistické koncepce (příloha č. 7 k vyhlášce č. 500/2006 Sb., I. Obsah územního plánu, 1. Textová část územního

plánu, odst. c). Zpovídáním (v nepřítomnosti) bývá projektant (slovo autor už používat ve spojení s územně plánovací dokumentací patrně nelze).

Tazatelem nejspíše bývá někdo z úřednictva, který se snaží zjišťovat, jestli je stavební zákon „nastaven“ správně a jestli to takto správně i všichni ostatní chápou. Případně se může tázat osoba z akademické sféry, pro niž je koncepce živnou půdou všech ostatní úvah. Zkrátka jde o osoby, které žádný územní plán nezpracovávají, s praxí mají vztah poněkud odlišný, ale mají nějakým způsobem uloženo dokázat, že je v praxi vše v pořádku a že vše v územních plánech vzniká koncepčně. Jsem si ale jist, že vědí, že tomu tak není, že je to jen taková hra na koncepci...

Za normální situace by totiž projektant normálně napsal, co, proč a jak navrhuje, a jeho profesní zkušenost by byla zárukou, že vzniká něco pro tu kterou obec nejpřirozenějšího, nejvhodnějšího a tedy nejkonceptnějšího, chcete-li.

Situace ale není normální.

Že by byl problém s projektanty? Že by jim chyběl široký multidisciplinární pohled, znalosti? Proč jinak by se o koncepci pořádaly semináře, které by dokonce měly vést ke vzniku metodiky o tom, co a jak popisovat v „koncepci“?

Větší problém je ale v jakémsi celkovém způsobu vzniku územního plánu... Uvedu konkrétní příklad postupu. V územně analy-

tických podkladech jaksi nebylo dost záměrů pro to, aby bylo zahájeno pořizování územního plánu, o který přitom obec stála. Proto byli obesláni všichni obyvatelé vsi. Bylo jich 120. Sešla se skoro stovka požadavků. Pořizovatel byl spokojen, bez konkrétních záměrů přece nelze pořizovat. Projektant vytvořil v rámci doplňujících průzkumů a rozborů výkres záměrů. Pořizovatel jej projednal se správou CHKO. Redukovaný seznam záměrů, včetně výkresu, figuroval v zadání. Opět redukce (něco vyhodit, něco zmenšit, ubrat od východu, od západu, redukovat od potoka, k silnici atd.). Pořizovatel upravoval... Výsledkem je zadání obsahující přes 50 záměrů, s nimiž jsou všechny dotčené orgány spokojeny. Projektant už k tomu jen musí napsat ty všemožné řeči, zdůvodnit kdeco a hlavně vymyslet, že celý počín je nadmíru koncepční.

Kolikrát by se chtělo napsat: houby, žádná koncepce tam není, jen snůška požadavků občanů. Jenže pak by člověk možná nedostal za takový územní plán zapláceno. A tak sklapneme kecky a dál hrajeme tu hru... Hru na koncepci, hru na udržitelnost, ochranu hodnot, hru se všemožnými zaklínadly, která se nám neschmýjí vymknout z ruky, když jsou tak vážně zakotvena v legislativě. Není i ta naše legislativa jen taková zvláštní hra?

Zdeněk Černý

Nové publikace

DOSTALÍK, Jan. **Organická modernita** [1. vyd. Brno: Masarykova univerzita 2015. 299 s. ISBN 978-80-210-7876-5]

Kniha přispívá k poznání dějin moderního urbanismu a územního plánování. Hlavním tématem jsou ekologicky šetrné tendence, které jsou zastřešeny konceptem organické modernity. Text začíná u počátků moderního českého urbanismu a územního plánování, zachycuje proměny v meziválečném období, přináší vhled do ekologicky šetrných studií a koncepcí za druhé světové války, ale i do změn vešlých z nástupu socialistického systému v plánování a výstavbě. Text se nakonec věnuje teoreticky i realizačně bohatým šedesátým letům a končí rokem 1968. Kniha ukazuje, že ekologicky šetrné tendence v českém a slovenském urbanismu a územním plánování mají nejen řadu podob a variant, ale také svou hlubokou tradici.

Perspektivy území III: Veřejné prostory a prostranství [1. vyd. Praha: Fakulta stavební ČVUT v Praze 2015, 94 s. ISBN 978-80-01-05710-0]

Publikace sestává ze souboru vzájemně se doplňujících prací, které byly recenzovány a které informují o současném stavu výzkumu tematizujícího město, územní plánování, infrastrukturu, výstavbu a zejména veřejná prostranství a jejich využití.

Principy a zásady urbanistické kompozice v příkladech [1. vyd. Praha: Ministerstvo pro místní rozvoj ČR 2015, 275 s. ISBN 978-80-7538-057-9]

Publikace se věnuje urbanistické kompozici v územním plánování. Klade si za cíl seznámit uživatele stručnou a názornou formou s vybranými pojmy urbanistické kompozice a s důležitými principy a zásadami urbanistické kompozice v územním plánování. Publikaci zpracoval kolektiv autorů Ústavu územního rozvoje. Publikace je dostupná na webové stránce www.uur.cz

KLUFOVÁ, Renata. **Demografický vývoj a typologie českého venkova v kontextu prostorových souvislostí** [1. vyd. Praha: Wolters Kluwer 2015, 275 s. ISBN 978-80-7478-733-1]

Autorka chápe venkov jako prostor, v němž se střetávají různorodé vlivy a tendence, které se podílejí na jeho historickém, sociálním a kulturním vývoji

a utvářejí jeho současný rozvojový potenciál. Vlastní typologické vymezení obcí bezesporu přispěje do rozsáhlé a stále pokračující diskuse o vývojových tendencích českého venkova. Vypracovaná typologie potvrdila předpoklad významu velikosti obce a geografické polohy pro diferenciaci obcí.

MATOUŠEK, Roman – OSMAN, Robert (ed). **Prostor(y) geografie** [1. vyd. Praha: Nakladatelství Karolinum 2014, 310 s. ISBN 978-80-246-2733-5]

Během posledních dvou desetiletí prošla světová geografie významnými proměnami, které jsou často souhrnně označovány jako kulturní obrat. Postupná integrace geografie mezi sociální vědy a vzájemná potřeba prozkoumávat oborově čím dál „vzdálenější“ teritoria zvýšila intenzitu mezioborové komunikace a současně umožnila postupné sblížení odlišných jazyků, metod a epistemologií. Geografie zaznamenala neuvěřitelné množství nových podnětů pocházejících z mimogeografického prostředí, ale současně se geografické myšlení stávalo daleko atraktivnějším i pro ostatní disciplíny. Ambicí předkládané monografie je představit vybrané – v českém prostředí zatím nepříliš známé – teoretické perspektivy etablované především v posledních dvou desetiletích ve světové (především angloamerické) geografii. Odlišný jazyk, metody i epistemologie, které s sebou přináší kulturní obrat, jsou reflektovány už v samotném názvu knihy Prostor(y) geografie. I když předkládaná publikace zachycuje pouze určitou dílčí část prostorů současné geografie, věříme, že pomůže vytvořit prostor(y) pro teoretické diskuse reflektující kulturní obrat, čímž současně přispěje i k další diverzifikaci prostorů geografie.

Během posledních dvou desetiletí prošla světová geografie významnými proměnami, které jsou často souhrnně označovány jako kulturní obrat. Postupná integrace geografie mezi sociální vědy a vzájemná potřeba prozkoumávat oborově čím dál „vzdálenější“ teritoria zvýšila intenzitu mezioborové komunikace a současně umožnila postupné sblížení odlišných jazyků, metod a epistemologií. Geografie zaznamenala neuvěřitelné množství nových podnětů pocházejících z mimogeografického prostředí, ale současně se geografické myšlení stávalo daleko atraktivnějším i pro ostatní disciplíny. Ambicí předkládané monografie je představit vybrané – v českém prostředí zatím nepříliš známé – teoretické perspektivy etablované především v posledních dvou desetiletích ve světové (především angloamerické) geografii. Odlišný jazyk, metody i epistemologie, které s sebou přináší kulturní obrat, jsou reflektovány už v samotném názvu knihy Prostor(y) geografie. I když předkládaná publikace zachycuje pouze určitou dílčí část prostorů současné geografie, věříme, že pomůže vytvořit prostor(y) pro teoretické diskuse reflektující kulturní obrat, čímž současně přispěje i k další diverzifikaci prostorů geografie.

ŠEPKA, Jan – TŮMOVÁ, Mirka a studenti ateliéru Š + T. **Jak se dělá město** [1. vyd. Praha: Prostor: 2015, 637 s. ISBN 978-80-87064-15-3]

Jaké má být současné město? Co má lidem poskytovat? Je nutné stále opakovat ověřená schémata? Jak řešit problematická místa ve městě, která se zdají ideální, ale mají řadu omezení? Na tyto a další otázky týkající se např. dopravy, zeleně apod. se v knize snaží odpovědět týmy studentů architektury pod vedením Jana Šepky a Mirky Tůmové a ve spolupráci se zástupci osmi vybraných měst a městských čtvrtí.

Na řešených příkladech se studenti vždy v několika variantách snaží ukázat, jak najít největší potenciál města, na základě kterého může vzniknout urbanistická studie nebo koncepce. Důležitá je konfrontace jejich návrhů přímo v řešené lokalitě za účasti občanů i politiků, kteří aktivitu studentů oceňují jako zdroj inspirace pro další rozvoj města. Kniha nastiňuje jiné možnosti v plánování strategie koncepce měst. V optimálním případě může sloužit jako nástroj pro přesvědčení politiků o potřebě vypisování architektonicko-urbanistických soutěží.

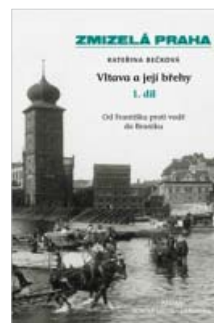
KRATOCHVÍL, Petr. **Městský veřejný prostor** [1. vyd. Praha: Zlatý řez: 2015, 192 s., ISBN 978-80-88033-00-4]

Nová kniha Petra Kratochvíla představuje základní teoretické přístupy k veřejnému prostoru z hlediska architektury a urbanismu, filosofie a sociálních věd. Historický přehled vývoje městského veřejného prostoru ukazuje zproblematizování jeho role s nástupem moderního urbanismu a současně pokusy o jeho znovunalezení. Knihu uzavírá přehled pozitivních příkladů domácích i zahraničních realizací městských veřejných prostorů s bohatou fotografickou dokumentací.

LUKEŠ, Zdeněk – KRATOCHVÍL, Petr. **Praha moderní IV Velký průvodce po architektuře 1950–2000** [1. vyd. Praha, Litomyšl: Paseka 2015, 256 s. ISBN 978-80-7432-653-0]

Pokračování úspěšné řady průvodců Praha moderní pojednává slovem a obrazem architekturu druhé poloviny 20. století, navzdory totalitním desetiletím možná až překvapivě pestrou. I padesátá léta, spjatá s oficiální sorelou, vytvořila leccos zajímavého (např. hotel Jalta), v letech šedesátých se počínaje tzv. bruselským stylem naši architekti „vracejí do Evropy“ (vzniká budova Federálního shromáždění nebo hotel InterContinental) a mezi stavbami normalizačními najdeme také inspirativní projekty (např. obchodní domy Máj a Kotva). Zároveň nelze přehlédnout řadu sporných staveb zmíněných let. Svobodná léta devadesátá přicházejí rovněž se svými kontroverzemi a rozpačitými díly, stylově pestrá tvorba přináší ale mimořádné počiny typu Tančícího domu. Knihu opět doprovázejí přehledné mapy, slovníček odborných pojmů a stručné medailonky architektů.

BEČKOVÁ, Kateřina. **Vltava a její břehy. 1. díl** [1. vyd. Praha: Paseka 2015, 216 s. ISBN 978-80-7432-632-5]

Řeka Vltava je pro vzhled, charakter a život Prahy živlem zcela zásadním. Ačkoliv ji dnes chápeme spíše jako prvek přínášející do obrazu města vjemy estetické, v historii byly její funkce daleko praktičtější. Sloužila jako zdroj energie, dopravní cesta či výrobní na ledu, a tomu odpovídalo i její využití. Kniha, rozdělená do dvou svazků, se zaměřuje na popis zaniklých a proměněných objektů – mlýnů, jezů, náplavek, ostrovů, mostů, vodáren a vodárenských věží – a na stavby spojené s kanalizací a splavněním řeky – nábřeží, novodobé mosty a jejich výzdobu, přístavy, plavební komory a zajímavosti navigace. Pojednáno je také využití řeky pro zábavu a oddech Pražanů v podobě plováren, výletních plaveb, sportovních přístavů a rybaření. První díl zahrnuje Modřany, Braník, Podolí, Vyšehrad s Podskalím, smíchovský vorový přístav i střed města.

BERNDHART, Tomáš – DOMANICKÁ, Jana – DOMANICKÝ, Petr. **Plzeň. I. díl. Historické jádro** [1. vyd. Praha: Paseka 2014, 208 s. ISBN 978-80-7432-449-9]

Další svazek edice Zmizelé Čechy připomíná slovem i obrazem zániklou tvář historického centra města Plzně. Pod pojmem „zmizelá Plzeň“ si čtenář asi představí především podobu města, kterou setřela masivní vlna demolice a výstavby nových činžovních domů na přelomu 19. a 20. století. Není však jen jedna „zmizelá Plzeň“. Město jakožto živý organismus se proměňovalo po celou dobu své existence. Na tento svazek naváže další díl věnovaný čtvrtím města mimo historický střed. Autorské texty doprovází přes 180 unikátních archivních fotografií.

Územní plánování v procesech plánování a projektování krajiny. Sborník z konference AUÚP, Lednice 24.–25. 9. 2015 [1. vyd. Brno: Ústav územního rozvoje 2016, 76 s. ISBN 978-80-87318-42-3]

Sborník vybraných příspěvků na téma krajina a územní plánování.

Aktuality, Informace

Evropský HABITAT

DOTKNI SE PRAHY!
16.–18. března 2016
konference OSN zaměřená na bydlení a urbanismus vstup na konferenci je zdarma
téma
bydlení v životaschopných městech

- oficiální soutěž přípravy na summit OSN
- oficiální soutěž přípravy na summit OSN
- Habitat III v Olomouci
- 55 zemí světa
- významné zahraniční osobnosti a řečníci
- odborné diskuze, workshopy a doprovodné akce

nutná registrace
Kongresové centrum Praha
ulice 5. května 65, 140 21 Praha 4
www.europeanhabitat.com

REGISTRACE ZAHÁJENA

Organizace spojených národů | MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ ČR

Česká komora architektů

Valní hromada ČKA se uskutečnila 16. dubna 2016 v Brně.

150 let SIA

Vítězem TOP TEN osobností stavitelství a architektury 1865–2015 se stal architekt Josef Gočár (13. 3. 1880 – 10. 9. 1945).

Nejvýznamnější český architekt 20. století. Snoubil využití nejmodernějších možností ocelových a betonových staveb s klasicistickým cítěním, které uplatňoval ve všech stylových epochách – od kubismu a rondokubismu až k vyspělému funkcionalismu.

1903–1906 studia na Uměleckoprůmyslové škole v Praze u prof. J. Kotěry
1912 zakladatel Pražských uměleckých dílen
1924–1939 profesor na Akademii výtvarných umění v Praze

Výběr z díla:

1906 – Wenkeův dům, Jaroměř
1909 – soutěžní návrh na dostavbu Staroměstské radnice, Praha
1912 – Dům U Černé Matky Boží, Praha
1921–1923 – Banka čs. legií, Praha
1923–1927 – gymnázium, Hradec Králové
1929–1930 – kostel sv. Václava, Praha
1923–1939 – projekty na budovu Státní galerie, Praha

Angažovane offline aneb Jak se plánuje se zapojením veřejnosti

Včasná participace veřejnosti v plánovacích procesech je odborníky a odbornicemi vnímána jako jeden z měkkých nástrojů, jak najít řešení směřující ke spokojenosti uživatelů území. V ČR je přesto příkladů její aplikace v praxi zatím málo. Publikace připravovaná neziskovou organizací NESEHNUTÍ shrnuje čtyři případy zapojení veřejnosti vedené lokálními iniciativami ve spolupráci s odbornými konzultanty a konzultantkami a místní samosprávou. Text popíše celý proces, nastíní silné a slabé stránky aplikovaných metod a shrne doporučení pro ty, jež popsání případy inspirují k vlastní iniciativě. Na projektu a publikaci spolupracuje Mgr. Martin Nawrath (Nadace Partnerství), Ing. arch. Petr Klápště, Ph.D. (ČVUT Praha), Lenka Tomášová B. Arch, M.ADU a RNDr. Blažena Hušková.

Publikace bude v druhé polovině března dostupná volně ke stažení na internetových stránkách organizace www.nesehnuti.cz nebo k objednání na adrese knihovna@nesehnuti.cz.

Podpořeno grantem z Islandu, Lichtenštejnska a Norska v rámci EHP fondů. www.fondnno.cz a www.eeagrants.cz

Informace z jednání rady a předsednictva AUÚP

Příprava jarní konference v Táboře na téma Kulturní dědictví a památková ochrana je v plném proudu. Podrobné informace na webu a v Aktualitách. | Místem konání podzimní konference (začátek října) by se měly stát Litoměřice. Předběžná témata: transformace území a regenerace města. | Usnesením ze dne 24. září 2015 byly schváleny nové stanovy. K nahlédnutí jsou na webových stránkách AUÚP.

Členské příspěvky AUÚP ČR na rok 2016

Výše příspěvků na rok 2016:

- 700 Kč
- 200 Kč studenti prezenčního studia a důchodci, jejichž jediným příjmem je důchod

Členský příspěvek uhradte prosím nejpozději do **30. 6. 2016**

Platbu můžete provést:

- příloženou složenkou
- bankovním převodem na účet č. **1922930399/0800**, vedený u České spořitelny Praha 1
- výjimečně v hotovosti na jarním semináři

Pro snadnější identifikaci platby uvádějte prosím

- vaše jméno** do zprávy pro příjemce ev. variabilní symbol – vaše rodné číslo
- specifický symbol – 2016**

Uhrazený členský příspěvek opravňuje k uplatnění sníženého poplatku na akce pořádané AUÚP ČR.

V případě, že neuhradíte příspěvek do konce kalendářního roku 2016, může Rada AUÚP

dle článku III, odst. 6b) Stanov po projednání zrušit členství.

Upozorňujeme, že řada z Vás nemá dosud uhrazený příspěvek za rok 2015 – zkontrolujte proto své účetní doklady a příspěvek urychleně doplťte. V případě nejasností se obraťte na tajemnici AUÚP Zuzanu Hrochovou (zuzana.hrochova@volny.cz)

Změna sídla Asociace

AUÚP

Nově je sídlem Asociace pro urbanismus a územní plánování ČR:

Thákurova 7, 160 00 Praha 6

Sídlo je tedy shodné s již dříve platnou poštovní adresou.

Adresu Perucká 11a již nepoužívejte.

Ostatní údaje a kontakty zůstávají beze změny.